

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 16. februarja 2012*

„Pritožbi — Protidampinške dajatve — Uredba (ES) št. 954/2006 — Uvoz določenih brezšivnih cevi iz železa ali jekla s poreklom iz Hrvaške, Romunije, Rusije in Ukrajine — Uredba (ES) št. 384/96 — Členi 2(10)(i), 3(2), (3) in od (5) do (7), 18(3) in 19(3) — Določitev normalne vrednosti in škode — Pojem ‚enotni gospodarski subjekt‘ — Pravica do obrambe — Neobrazložitev“

V združenih zadevah C-191/09 P in C-200/09 P,

zaradi dveh pritožb na podlagi člena 56 Statuta Sodišča, vloženih 20. in 26. maja 2009,

Svet Evropske unije, ki ga zastopajo J.-P. Hix in B. Driessen, zastopnika, ter G. Berrisch, odvetnik,

pritožnik,

druge stranke v postopku so

Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), nekdanja Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube“ ZAT, s sedežem v Nikopolu (Ukrajina),

Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), nekdanja Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT, s sedežem v Dnipropetrovsku (Ukrajina),

ki ju zastopata P. Vander Schueren, odvetnik, in N. Mizulin, solicitor,

tožeči stranki na prvi stopnji,

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata H. van Vliet in C. Clyne, zastopnika,

intervenientka v postopku na prvi stopnji,

in

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata H. van Vliet in C. Clyne, zastopnika,

pritožnica,

druge stranke v postopku so

Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), nekdanja Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube“ ZAT, s sedežem v Nikopolu,

* Jezik postopka: angleščina.

Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), nekdanja Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT, s sedežem v Dnipropetrovsku,

ki ju zastopata P. Vander Schueren, odvetnik, in N. Mizulin, solicitor,

tožeči stranki na prvi stopnji,

Svet Evropske unije, ki ga zastopajo J.-P. Hix in B. Driessen, zastopnika, in G. Berrisch, odvetnik,

tožena stranka na prvi stopnji,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi K. Lenaerts, predsednik senata, J. Malenovský, sodnik, R. Silva de Lapuerta, sodnica, G. Arestis (poročevalec) in D. Šváby, sodnika,

generalni pravobranilec: P. Mengozzi,

sodna tajnica: R. Șereș, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 18. novembra 2010,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 14. aprila 2011

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Svet Evropske unije in Komisija Evropskih skupnosti s pritožbama predlagata razveljavitev sodbe Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (zdaj Splošno sodišče) z dne 10. marca 2009 v zadevi Interpipe Niko Tube ZAT in Interpipe NTRP proti Svetu (T-249/06, ZOdl., str. II-383, v nadaljevanju: izpodbijana sodba) v delu, v katerem je to sodišče razglasilo člen 1 Uredbe Sveta (ES) št. 954/2006 z dne 27. junija 2006 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz določenih brezšivnih cevi iz železa ali jekla s poreklom iz Hrvaške, Romunije, Rusije in Ukrajine, o razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2320/97 in (ES) št. 348/2000, o zaključku vmesnih pregledov in pregledov zaradi izteka protidampinških dajatev na uvoz določenih brezšivnih cevi iz železa ali nelegiranega jekla s poreklom, med drugim, iz Rusije in Romunije ter o zaključku vmesnih pregledov protidampinških dajatev na uvoz določenih brezšivnih cevi iz železa ali nelegiranega jekla s poreklom, med drugim, iz Rusije in Romunije ter Hrvaške in Ukrajine (UL L 175, str. 4, v nadaljevanju: sporna uredba) za ničen.
- 2 Družbi Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko tube ZAT), nekdanja Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube“ ZAT (v nadaljevanju: Niko Tube), in Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), nekdanja Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT (v nadaljevanju: NTRP), s skupaj vloženo nasprotno pritožbo prav tako predlagata razveljavitev izpodbijane sodbe, ker z njo sporna uredba ni bila v celoti razglašena za nično.

Pravni okvir

- 3 Določbe, ki urejajo uporabo protidampinških ukrepov Evropske skupnosti, so v Uredbi Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 10, str. 45), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 461/2004 z dne 8. marca 2004 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 10, str. 150, v nadaljevanju: temeljna uredba).

- 4 Člen 2(8) in (9) temeljne uredbe določa:

„8. Izvozna cena je cena, ki se je dejansko plačala ali se plačuje za izdelek, ko se ta izvozi iz države izvoznice v Skupnost.

9. V primerih, ko izvozne cene ni ali se zdi, da je izvozna cena nezanesljiva zaradi kake povezave ali kompenzacijskega dogovora med izvoznikom in uvoznikom iz tretje države, se izvozna cena lahko računsko določi na osnovi cene, po kateri so uvoženi izdelki prvič preprodani neodvisnemu kupcu ali, če se izdelki ne preprodajajo neodvisnemu kupcu ali se ne preprodajajo v enakem stanju, kot so bili uvoženi, na kateri koli razumni osnovi.

[...]“

- 5 Člen 2(10) te uredbe pod naslovom „Primerjava“ določa merila, na podlagi katerih institucije Evropske unije izvedejo pravično primerjavo med izvozno ceno in normalno vrednostjo. Ta člen med drugim določa:

„Izvede se poštena primerjava med izvozno ceno in normalno vrednostjo. Ta primerjava se izvede na isti trgovinski ravni in glede na prodajo, opravljeno v kolikor je mogoče istem času, pri čemer se upoštevajo druge razlike, ki vplivajo na primerljivost cen. Kadar normalna vrednost in izvozna cena ne temeljita na taki primerljivi osnovi, se v obliki prilagoditev ustrezno upoštevajo, v vsakem primeru, odvisno od pomena, razlike v dejavnikih, za katere se ugotovi in dokaže, da vplivajo na cene in s tem na primerljivost cen. Pri izvajanju prilagoditev se bo izogibalo vsem podvajanjem, predvsem glede na popuste, rabate, količine in ravni trgovanja. Če so predpisani pogoji izpolnjeni, so dejavniki, za katere se lahko delajo prilagoditve, naslednji:

[...]

(i) provizije

Prilagoditev se izvede zaradi razlik v provizijah, ki se plačujejo v zvezi z obravnavano prodajo. Izraz provizije se razume tako, da vključuje pribitek, ki ga je prejel trgovec izdelka ali podobnega izdelka, če so funkcije takšnega trgovca podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizije.

[...]“

- 6 Člen 3 navedene uredbe, ki se nanaša na določanje škode, določa:

„[...]

2. Določanje škode temelji na pozitivnih dokazih in vključuje objektivno preverjanje tako (a) obsega dumpinškega uvoza in učinka dumpinškega uvoza na cene na trgu Skupnosti za podobne izdelke kot tudi (b) posledičnega vpliva tega uvoza na industrijo Skupnosti.

3. V zvezi z obsegom dumpinškega uvoza se ugotavlja, ali je prišlo do pomembnega povečanja dumpinškega uvoza, bodisi v absolutnem smislu ali pa relativno glede na proizvodnjo in potrošnjo v Skupnosti. V zvezi z učinkom dumpinškega uvoza na cene se ugotavlja, ali je prišlo do znatnega nelojalnega nižanja cen zaradi dumpinškega uvoza, če to ceno primerjamo s ceno podobnega izdelka industrije Skupnosti, oziroma, ali tak uvoz kako drugače v pomembni meri pritiska na cene ali v pomembni meri preprečuje zvišanja cen, do katerih bi sicer prišlo. Ne eden ali več teh dejavnikov skupaj ni oz. niso odločujoči.

[...]

5. Preiskava učinka dumpinškega uvoza na zadevno industrijo Skupnosti vsebuje oceno vseh gospodarskih dejavnikov in pokazateljev, ki vplivajo na stanje industrije, vključno z dejstvom, da je kaka industrija morda še vedno v procesu okrevanja zaradi učinkov dumpinga ali subvencioniranja v preteklosti, nadalje velikost dejanske stopnje dumpinga, dejanski in potencialni padec prodaje, dobičke, obseg proizvodnje, tržni delež, produktivnost, donosnost investicij, stopnjo izkoriščenosti zmogljivosti, dejavnike, ki vplivajo na cene v Skupnosti, dejanske in potencialne negativne učinke na denarni tok, zalogo, zaposlovanje, plače, rast, sposobnost zbiranja kapitala ali investicij. Ne eden ali več teh dejavnikov skupaj ni, oz. niso odločujoči.

6. Na osnovi vseh zadevnih dokazov, predstavljenih v zvezi z odstavkom 2, je treba dokazati, da dumpinški uvoz povzroča škodo v smislu [temeljne] uredbe. Konkretno to pomeni, da je treba dokazati, da so obseg in/ali ravni cen, ugotovljeni v skladu [z] odstavkom 3, odgovorni za učinek na industrijo Skupnosti, kot ga predvideva odstavek 5, in da je ta učinek tako velik, da ga je mogoče označiti kot znatnega.

7. Razen dumpinškega uvoza se preiščejo še drugi znani dejavniki, ki istočasno povzročajo škodo industriji Skupnosti, s čimer se zagotovi, da se škoda, ki jo ti drugi dejavniki povzročajo, ne pripisuje dumpinškemu uvozu v skladu z odstavkom 6. Dejavniki, ki jih je mogoče upoštevati v tem okviru, vključujejo obseg in uvozne cene, ki se ne prodaja po dumpinških cenah, zmanjševanje povpraševanja ali spremembe v potrošniških navadah, konkurenco med proizvajalci tretjih držav in Skupnosti in njihove trgovinske omejitvene prakse, razvoj tehnologije in izvozno sposobnost ter produktivnost industrije Skupnosti.

[...]“

7 Člen 18 te uredbe, ki je naslovljen „Nesodelovanje“, med drugim določa:

„1. V primerih, ko katera koli stranka ne dovoli dostopa do informacij ali na kak drug način ne dobavi potrebnih informacij v rokih, ki jih navaja ta uredba, ali pa močno ovira preiskavo, se lahko začasne ali dokončne ugotovitve, bodisi pozitivne ali negativne, naredijo na osnovi dostopnih dejstev. Če se ugotovi, da je katera koli zainteresirana stranka dostavila napačne ali zavajajoče informacije, se te informacije ne upoštevajo in se lahko uporabijo dostopna dejstva. Zainteresirane stranke je treba opozoriti na posledice nesodelovanja.

[...]

3. Če informacije, ki jih predloži kaka zainteresirana stranka, niso idealne v vseh pogledih, jih vseeno ne bi bilo treba zanemariti, pod pogojem, da pomanjkljivosti niso takšne, da bi povzročile pretirane težave pri doseganju razumno točnih ugotovitev, in pod pogojem, da so informacije na ustrezen način in pravočasno predložene, da so preverljive in da je zainteresirana stranka delovala po svojih najboljših zmožnostih.

[...]“

8 Člen 19(3) temeljne uredbe določa:

„Če se oceni, da zahteva po zaupnosti ni utemeljena, in če dobavitelj informacij bodisi noče dati informacij na razpolago ali pa odobriti njihovega razkritja v splošni obliki ali v obliki povzetka, se lahko take informacije zanemarijo, razen če je mogoče na osnovi primernega vira dokazati, da so informacije pravilne. [...]“.

9 Člen 20 te uredbe, naslovljen „Razkritje“, določa:

„[...]“

2. Stranke iz odstavka 1 lahko zahtevajo dokončno razkritje bistvenih dejstev in premislekov, na osnovi katerih se namerava priporočiti uvedbo dokončnih ukrepov, ali pa zaključek preiskave ali postopka brez uvedbe ukrepov, pri čemer se še posebna pozornost posveča razkritju katerih koli dejstev ali premislekov, ki so drugačni od tistih, ki so bili uporabljeni pri začasnih ukrepih.

[...]

4. Končno razkritje je podano v pisni obliki. Izda se v najkrajšem možnem času ob ustreznem upoštevanju zaščite zaupnih informacij in običajno ne kasneje kot en mesec pred dokončno odločitvijo ali pred trenutkom, ko Komisija predloži kakršen koli predlog za dokončne ukrepe v skladu s členom 9. Če Komisija ob tem času še ne more razkriti določenih dejstev ali premislekov, se ta razkrijejo kasneje v najkrajšem možnem času. To razkritje ne vpliva na katerokoli kasnejšo odločitev, ki jo lahko sprejme Komisija ali Svet, toda če ta odločitev temelji na kakih drugačnih dejstvih ali premislekih, se ta razkrijejo v najkrajšem možnem času.

[...]“

Dejansko stanje

10 V točkah od 5 do 20 izpodbijane sodbe, ki so navedene v nadaljevanju, je opisano dejansko stanje spora:

„5 [Niko Tube in NTRP] sta ukrajinski družbi, ki proizvajata brezšivne cevi. Tožeči stranki sta povezani z dvema družbama za prodajo: SPIG Interpipe [(v nadaljevanju: SPIG)] s sedežem v Ukrajini in Sepco SA [(v nadaljevanju: Sepco)] s sedežem v Švici.

6 Potem ko je Zaščitni odbor industrije brezšivnih jeklenih cevi Evropske unije 14. februarja 2005 vložil pritožbo, je Komisija v skladu s členom 5 temeljne uredbe začela protidampinški postopek glede uvoza določenih brezšivnih cevi iz železa ali jekla s poreklom iz Hrvaške, Romunije, Rusije in Ukrajine. Komisija je v skladu s členom 11(3) temeljne uredbe začela tudi dva vmesna pregleda protidampinških dajatev v zvezi z uvozom določenih brezšivnih cevi iz železa ali nelegiranega jekla s poreklom, med drugim, iz Rusije, Romunije oziroma Hrvaške in Ukrajine. Obvestilo o začetku teh postopkov je bilo objavljeno 31. marca 2005 (UL C 77, str. 2).

7 Preiskava dampinga in povzročene škode je zajemala obdobje vključno od 1. januarja do 31. decembra 2004 (v nadaljevanju: obdobje preiskave). Preučitev gibanj, pomembnih za oceno škode, je zajemala obdobje od 1. januarja 2001 do konca obdobja preiskave.

8 Glede na veliko število proizvajalcev Skupnosti je Komisija v skladu s členom 17 temeljne uredbe za potrebe preiskave izbrala vzorec petih proizvajalcev Skupnosti. V prvotni sestavi je vzorec sestavljalo teh pet proizvajalcev Skupnosti: Dalmine SpA, Benteler Stahl/Rohr GmbH, Tubos Reunidos SA, Vallourec & Mannesmann France SA (v nadaljevanju: V & M Francija) in

V & M Deutschland GmbH (v nadaljevanju: V & M Nemčija). Ker se je družba Benteler Stahl/Rohr odločila, da ne bo sodelovala, jo je Komisija nadomestila z družbo Rohrwerk Maxhütte GmbH.

- 9 Z dopisi z dne 6. junija in 14. julija 2005 so [družbe Niko Tube in NTRP] ter [SPIG] in Sepco Komisiji poslale svoje odgovore na protidampinški vprašalnik. Preveritveni obiski v prostorih [družb Niko Tube in NTRP] ter [SPIG] so potekali od 17. do 26. novembra 2005.
- 10 Komisija je 27. februarja 2006 [družbama Niko Tube in NTRP] poslala dokument o dokončnem razkritju s podrobno navedenimi dejstvi in razlogi, zaradi katerih je predlagala sprejetje dokončnih protidampinških ukrepov. Z dopisom z dne 22. marca 2006 sta [družbi Niko Tube in NTRP] uradno izpodbijali ugotovitve Komisije, kot so bile povzete v prvem dokumentu o dokončnem razkritju. Trdili sta, da je Komisija napačno vključila podatke o proizvodih, ki jih nista izdelali, da je Komisija primerjala normalno vrednost in izvozno ceno na različnih ravneh trgovanja, kar ni v skladu s členom 2(10), prvi pododstavek, temeljne uredbe in da je Komisija s tem, da je družbo Sepco obravnavala kot uvoznika in njegovo izvozno ceno opredelila z rekonstrukcijo, kršila člen 2(9) temeljne uredbe.
- 11 Komisija je 24. marca 2006 organizirala zaslišanje, na katerem sta bili [družbi Niko Tube in NTRP] prisotni, v zvezi z vprašanjem izračuna stopnje dampa in njuni ponudbi cenovne zaveze. Drugo zaslišanje v zvezi s škodo je potekalo 30. marca 2006.
- 12 Po faksu z dne 3. aprila 2006 sta [družbi Niko Tube in NTRP] poslali Komisiji zahtevo za informacije o sodelovanju industrije Skupnosti v preiskavi.
- 13 Komisija je 24. aprila 2006 sprejela drugi dokument o dokončnem razkritju. V tem dokumentu je zavrnila zahtevo po izključitvi nekaterih proizvodov, ki jih [družbi Niko Tube in NTRP] ne izdelujeta, namreč proizvodov pod številčno oznako izdelka (v nadaljevanju: PCN) KE4, iz izračuna normalne vrednosti. Prodajnih cen družbe Sepco ni prilagodila na podlagi člena 2(9) temeljne uredbe, temveč na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe. Nazadnje je Komisija v tem dokumentu posredovala informacije o sodelovanju industrije Skupnosti.
- 14 Po faksu z dne 26. aprila 2006 sta [družbi Niko Tube in NTRP] Komisijo opomnili, da je bilo s podatki, ki so bili posredovani v odgovoru na protidampinški vprašalnik in so jih preverili uslužbenci Komisije, dokazano, da nista izdelali atomskih cevi pod PCN KE4.
- 15 [Družbi Niko Tube in NTRP] sta predložili Komisiji vsa svoja stališča o drugem dokumentu o dokončnem razkritju z dopisom z dne 4. maja 2006.
- 16 Komisija je z dopisom z dne 30. maja 2006 [družbama Niko Tube in NTRP] pojasnila razloge, zakaj ni sprejela njune ponudbe zaveze, predstavljene 22. marca 2006.
- 17 Komisija je 7. junija 2006 sprejela in objavila svoj predlog Uredbe Sveta o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz določenih brezšivnih cevi iz železa ali jekla s poreklom iz Hrvaške, Romunije, Rusije in Ukrajine, o razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2320/97 in (ES) št. 348/2000, o zaključku vmesnih pregledov in pregledov zaradi izteka protidampinških dajatev na uvoz določenih brezšivnih cevi iz železa ali nelegiranega jekla s poreklom, med drugim, iz Rusije in Romunije ter o zaključku vmesnih pregledov protidampinških dajatev na uvoz določenih brezšivnih cevi iz železa ali nelegiranega jekla s poreklom, med drugim, iz Rusije in Romunije ter Hrvaške in Ukrajine.

- 18 Komisija je po faksu, ki sta ga [družbi Niko Tube in NTRP] prejeli 26. junija 2006 ob 19.06, odgovorila na trditve [družb Niko Tube in NTRP] iz faksa z dne 26. aprila 2006 in dopisa z dne 4. maja 2006, razen na trditev v zvezi z nesodelovanjem industrije Skupnosti. Komisija je z dopisom, ki ga je [družbama Niko Tube in NTRP] poslala 16. junija 2006 in sta ga ti prejeli 27. junija 2006, odgovorila na pripombe [družb Niko Tube in NTRP] v zvezi s sodelovanjem industrije Skupnosti v postopku.
- 19 Svet je 27. junija 2006 sprejel [sporno uredbo].
- 20 Svet je [s to uredbo] uvedel protidampinške dajatve v višini 25,1 % na uvoz nekaterih brezšivnih cevi iz železa ali jekla od [družb Niko Tube in NTRP].“

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

- 11 Družbi Niko Tube in NTRP sta 8. septembra 2006 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložili tožbo za razglasitev ničnosti sporne uredbe.
- 12 Komisija je 1. decembra 2006 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila predlog, naj se ji dovoli intervencija v podporo predlogom Sveta. S sklepom z dne 16. januarja 2007 je predsednik petega senata Splošnega sodišča to intervencijo dovolil. Komisija je z dopisom z dne 27. februarja 2007 Splošno sodišče obvestila, da se odpoveduje vložitvi intervencijske vloge, vendar se bo udeležila obravnave.
- 13 Družbi Niko Tube in NTRP sta s prvim tožbenim razlogom, ki sta ga navedli v utemeljitev svojega predloga za razglasitev ničnosti, zatrjevali, da je Svet z upoštevanjem podatkov o ceveh, ki jih nista izdelali, pri izračunu normalne vrednosti storil očitno napako pri presoji in kršil načelo prepovedi diskriminacije.
- 14 Družbi Niko Tube in NTRP sta z drugim tožbenim razlogom trdili, da je Svet, ker je za ugotavljanje škode uporabil podatke v zvezi s petimi proizvajalci Unije, izbranimi za vzorec, čeprav ti proizvajalci niso v celoti in popolnoma sodelovali, kršil člen 3(2), (3) in od (5) do (7) temeljne uredbe, člen 19(3) te uredbe ter načelo prepovedi diskriminacije.
- 15 S tretjim tožbenim razlogom sta družbi Niko Tube in NTRP trdili, da je bila stopnja podpore pritožbi na ravni industrije Unije, ker proizvajalci Unije, izbrani za vzorec, niso v celoti in popolnoma sodelovali, nižja od v uredbi določenega minimuma proizvajalcev, ki predstavlja 25 % proizvodnje Unije. Svet naj bi torej s tem, da ni ustavil protidampinškega postopka, kršil člen 5(4) temeljne uredbe.
- 16 Družbi Niko Tube in NTRP sta s četrtem tožbenim razlogom, ki sta ga navedli v utemeljitev svoje tožbe, trdili, da je Svet s tem, da je zaradi prilagoditve pri primerjavi med normalno vrednostjo in izvozno ceno od prodajne cene družbe Sepco odštel znesek, ki ustreza proviziji, ki bi jo zaračunal zastopnik, ki dela na podlagi provizije, storil očitno napako pri presoji pri uporabi člena 2(10)(i) temeljne uredbe in člena 2(10), prvi pododstavek, te uredbe.
- 17 Družbi Niko Tube in NTRP sta s petim tožbenim razlogom navedli, da okoliščine zavrnitve njune ponudbe zaveze pomenijo, da je Svet kršil načelo prepovedi diskriminacije.
- 18 Nazadnje, pet delov šestega tožbenega razloga, ki sta ga navedli družbi Niko Tube in NTRP, se je nanašalo na kršitev pravice do obrambe in/ali obveznosti obrazložitve, in sicer v okviru njunih trditev, ki se nanašajo na dejstvo, da so bile za izračun normalne vrednosti upoštevane cevi, ki jih nista izdelali onidve, na nesodelovanje industrije Skupnosti, na prilagoditev izvozne cene, ki jo je uporabljala družba Sepco, na zavrnitev njune ponudbe zaveze ter na obravnavo prodajnih, upravnih in drugih splošnih stroškov družbe SPIG.

- 19 Splošno sodišče je menilo, da je bilo treba teh šest tožbenih razlogov obravnavati glede na dejstva, na katera so se nanašali, tako da je pod ustreznimi naslovi zaporedoma obravnavalo izračun normalne vrednosti, posledice tega, da družbe, ki so povezane s proizvajalci Unije, niso odgovorile na vprašalnik, prilagoditev prodajne cene družbe Sepco, ponudbo zaveze družb Niko Tube in NTRP ter obravnavanje prodajnih, upravnih in drugih splošnih stroškov družbe SPIG.
- 20 Splošno sodišče je z izpodbijano sodbo večino tožbenih razlogov in argumentov, ki sta jih navedli družbi Niko Tube in NTRP, zavrnilo.
- 21 Splošno sodišče pa je v zvezi z družbo NTRP v točkah od 177 do 190 izpodbijane sodbe kljub temu ugodilo delu četrtega tožbenega razloga v zvezi z očitno napako pri presoji Sveta, in sicer v delu, v katerem je ta na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe prilagodil izvozno ceno, ki jo je uporabljala družba Sepco v transakcijah v zvezi s cevmi, ki jih izdeluje družba NTRP.
- 22 Splošno sodišče je v točkah od 200 do 211 izpodbijane sodbe prav tako ugodilo delu šestega tožbenega razloga, ki sta ga navedli družbi Niko Tube in NTRP, ki se nanaša na kršitev njune pravice do obrambe pri prilagoditvi, ki jo je Svet opravil na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe.
- 23 Splošno sodišče je zato člen 1 sporne uredbe v delu, v katerem je protidampinška dajatev, določena za izvoz proizvodov, ki jih izdelujeta družbi Niko Tube in NTRP, v Skupnost, presegala protidampinško dajatev, ki bi se uporabila, če ne bi bila opravljena prilagoditev izvozne cene zaradi provizije, kadar je prodaja potekala s posredovanjem povezanega trgovca, družbe Sepco, razglasilo za ničen. V preostalem je Splošno sodišče tožbo družb Niko Tube in NTRP zavrnilo.

Postopek pred Sodiščem in predlogi strank

- 24 Svet je 29. maja 2009 v sodnem tajništvu Sodišča vložil pritožbo zoper izpodbijano sodbo. Ta pritožba je bila vpisana pod številko C-191/09 P.
- 25 Komisija je 27. maja 2009 v sodnem tajništvu Sodišča vložila pritožbo zoper izpodbijano sodbo. Ta pritožba je bila vpisana pod številko C-200/09 P.
- 26 Zadevi C-191/09 P in C-200/09 P sta bili s sklepom predsednika Sodišča z dne 15. julija 2009 združeni za pisni in ustni postopek ter izdajo sodb.
- 27 Svet s pritožbo v zadevi C-191/09 P Sodišču predlaga:
- naj izpodbijano sodbo razveljavi v delu, v katerem je Splošno sodišče, prvič, razglasilo člen 1 sporne uredbe za ničen v delu, v katerem protidampinška dajatev na izvoz proizvodov, ki jih izdelujeta družbi Niko Tube in NTRP, v Skupnost, presega tisto, ki bi se uporabila, če ne bi bila opravljena prilagoditev izvozne cene zaradi provizije, kadar je prodaja potekala s posredovanjem povezanega trgovca, družbe Sepco, in drugič, odločilo, da Svet nosi svoje stroške in četrtno tistih stroškov, ki so nastali družbama Niko Tube in NTRP;
 - naj ničnostno tožbo družb Niko Tube in NTRP v celoti zavrne in
 - naj družbama Niko Tube in NTRP naloži plačilo stroškov, vključno s stroški postopka pred Splošnim sodiščem.
- 28 Komisija s pritožbo v zadevi C-200/09 P Sodišču predlaga:
- naj razveljavi točko 1 izreka izpodbijane sodb;

- naj ničnostno tožbo družb Niko Tube in NTRP v celoti zavrne in
 - naj družbama Niko Tube in NTRP naloži plačilo stroškov, ki jih je v tem pritožbenem postopku priglasila Komisija.
- 29 Družbi Niko Tube in NTRP v odgovorih na pritožbi, vloženi v zadevah C-191/09 P in C-200/09 P, Sodišču predlagata:
- naj pritožbi Sveta in Komisije zavrže kot delno nedopustni in ju vsekakor zavrne kot popolnoma neutemeljeni;
 - naj izpodbijano sodbo potrdi v delu, v katerem je bilo ničnostni tožbi družb Niko Tube in NTRP delno ugodeno in je bila sporna uredba v delu, v katerem protidampinška dajatev na izvoz proizvodov, ki jih izdelujeta družbi Niko Tube in NTRP, v Skupnost, presega tisto, ki bi se uporabila, če ne bi bila opravljena prilagoditev izvozne cene zaradi provizije, kadar je prodaja potekala s posredovanjem povezane prodajne družbe Sepco, razglašena za nično, in
 - potrdi naložitev plačila stroškov iz izpodbijane sodbe ter Svetu in Komisiji naloži plačilo stroškov postopka pred Sodiščem.
- 30 Družbi Niko Tube in NTRP sta v okviru teh odgovorov na pritožbi v zadevah C-191/09 P in C-200/09 P vložili nasprotno pritožbo, v kateri Sodišču predlagata:
- naj izpodbijano sodbo razveljavi v delu, v katerem Splošno sodišče sporne uredbe ni v celoti razglasilo za nično in v katerem je družbama Niko Tube in NTRP naložilo plačilo treh četrtin stroškov na prvi stopnji;
 - naj sporno uredbo v celoti razglasi za nično in
 - naj Svetu in Komisiji naloži plačilo stroškov na obeh stopnjah.
- 31 Svet v repliki na navedeno nasprotno pritožbo v zadevi C-191/09 P Sodišču predlaga:
- naj nasprotno pritožbo zavrne;
 - podredno, naj zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču;
 - še bolj podredno, naj tožbo zavrne in
 - naj družbama Niko Tube in NTRP naloži plačilo stroškov nasprotne pritožbe.
- 32 Komisija v repliki na navedeno nasprotno pritožbo v zadevi C-200/09 P Sodišču predlaga:
- naj nasprotno pritožbo zavrne;
 - podredno, naj zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču in
 - naj družbama Niko Tube in NTRP naloži plačilo stroškov.

Glavni pritožbi

- 33 Svet v utemeljitev svoje pritožbe navaja sedem pritožbenih razlogov. Prvi štirje pritožbeni razlogi se nanašajo na prilagoditev na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe.

- 34 Komisija v utemeljitev svoje pritožbe navaja štiri pritožbene razloge, pri čemer so prvi trije podobni prvim štirim pritožbenim razlogom Sveta.
- 35 Torej je treba prve štiri pritožbene razloge Sveta in prve tri pritožbene razloge Komisije zaradi podobnosti presojati skupaj.

Prvi štirje razlogi iz glavne pritožbe Sveta in prvi trije razlogi iz glavne pritožbe Komisije

Trditve strank

- 36 Svet s prvim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče v okviru člena 2(10)(i) temeljne uredbe napačno po analogiji uporabilo sodno prakso v zvezi s pojmom „enotni gospodarski subjekt“. Splošno sodišče naj bi se tudi napačno oprlo na to sodno prakso za ugotovitev, ali sta instituciji Unije dokazali, da so bili pogoji, potrebni za to prilagoditev na podlagi člena 2(10)(i) te uredbe, izpolnjeni. Po mnenju Sveta iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da določitev normalne vrednosti, določitev izvozne cene in primerjavo med njima urejajo različna pravila, ki jih je treba upoštevati ločeno. Svet se na sodno prakso Sodišča opira tudi pri navedbi, da se pojem „enotni gospodarski subjekt“ nanaša izključno na nekatere posebne položaje v zvezi z izračunom normalne vrednosti, saj je Sodišče v zadevnih primerih med drugim potrdilo, da sta instituciji pravilno izračunali normalno vrednost na podlagi prodaje neodvisnim kupcem, ki so jo na domačem trgu opravile povezane družbe, odgovorne za te transakcije.
- 37 Svet poudarja, da se vprašanje v obravnavani zadevi ne nanaša na določitev izvozne cene, temveč na prilagoditev, opravljeno na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe, to je na primerjavo med normalno vrednostjo in izvozno ceno. Splošno sodišče naj bi zgolj navedlo, da se sodna praksa v zvezi s pojmom „enotni gospodarski subjekt“ po analogiji uporablja za izračun izvozne cene, nato pa naj bi to sodno prakso uporabilo za določitev pogojev, pod katerimi se lahko na podlagi člena 2(10)(i) te uredbe opravi prilagoditev. Pri tem naj bi šlo za nadaljnjo napačno uporabo prava. Poleg tega naj bi Splošno sodišče tudi kršilo obveznost obrazložitve svoje odločitve, saj naj te analogne uporabe pojma „enotni gospodarski subjekt“ za izračun izvozne cene ne bi pravno zadostno utemeljilo.
- 38 Svet z drugim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče kršilo pravila v zvezi z dokaznim bremenom, ki ga imajo institucije Unije, kadar opravijo prilagoditev na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe, in da je zato uporabilo napačen standard za nadzor pri presoji odločitve teh institucij, da bosta opravili takšno prilagoditev. Za upravičenost prilagoditve v skladu s to določbo temeljne uredbe naj bi bilo potrebno, da poseben prej obstoječ dejavnik vpliva na primerljivost cen. Iz sodne prakse Sodišča naj bi bilo razvidno, da kdor zahteva razglasitev ničnosti protidampinškega ukrepa, mora dokazati, da so institucije sprejele zaključke na podlagi napačnih dejstev ali da so storile očitno napako pri presoji. V obravnavanem primeru naj Splošno sodišče ne bi opravilo takega preizkusa in naj bi napačno presodilo, da iz elementov, ki jih je vseboval telefaks z dne 26. junija 2006, ni bilo mogoče sklepati, da je bilo treba opraviti prilagoditev na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe. Splošno sodišče naj bi v zvezi s tem presoji institucij nadomestilo s svojo.
- 39 Svet v okviru tretjega pritožbenega razloga, ki ga je navedel v utemeljitev svoje pritožbe, meni, da je Splošno sodišče zaradi dveh zgoraj omenjenih primerov napačne uporabe prava odločitev institucij Unije, da opravita prilagoditev v skladu s členom 2(10)(i) temeljne uredbe, presojalo na podlagi napačnega pravnega merila. Splošno sodišče naj bi namreč nadzor nad odločitvijo institucij opravilo le ob upoštevanju treh elementov, navedenih v telefaksu Komisije z dne 26. junija 2006. Svet meni, da je Splošno sodišče s sklicevanjem na sodno prakso v zvezi s pojmom „enotni gospodarski subjekt“ napačno zavrnilo njegov argument, da sta družbi Niko Tube in NTRP neposredno prodajali v Unijo. Svet tudi trdi, da je Splošno sodišče napačno razumelo argument Komisije v zvezi s sodelovanjem družbe SPIG pri izvoznih dejavnostih družb Niko Tube in NTRP. Poleg tega naj bi Splošno sodišče napačno uporabilo sodno prakso v zvezi s pojmom „enotni gospodarski subjekt“ pri presoji, ali vez

med družbama Sepco in NTRP izključuje možnost zaključka, da je družba Sepco opravljala funkcije, podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizije. Nazadnje, Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo pravo, ker je vsakega od dokazov, ki sta jih predložili instituciji, presoјalo ločeno.

- 40 Svet s četrtim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče napačno odločilo, da sta instituciji s tem, da sta za izvoz družb Niko Tube in NTRP uporabili člen 2(10), prvi pododstavek, temeljne uredbe, storili očitno napako pri presoji, ker je Svet v okviru transakcij, ki se nanašajo na cevi, ki jih proizvaja družba NTRP, prilagodil izvozne cene družbe Sepco. Napačna uporaba prava s strani Splošnega sodišča glede razlage in uporabe člena 2(10)(i) te uredbe naj bi se prav tako raztezala na zaključke, navedene v točkah 196 in 197 izpodbijane sodbе.
- 41 Komisija pa meni, da je Splošno sodišče dvakrat napačno uporabilo pravo, ko je za določitev izvozne cene po analogiji uporabilo pojem „enotni gospodarski subjekt“, ki se nanaša na izračun normalne vrednosti. Prvič, Splošno sodišče naj ne bi navedlo, zakaj bi se lahko pojem „enotni gospodarski subjekt“ po analogiji uporabil za določitev izvozne cene. Nasprotno, iz ustaljene sodne prakse Sodišča naj bi izhajalo, da je bil ta pojem oblikovan zato, da bi se za določitev normalne vrednosti v izračunu stopnje dampaingа upoštevali nekateri posebni položaji na notranjem trgu izvoznikov. Drugič, Splošno sodišče naj bi v točki 177 in naslednjih izpodbijane sodbе odločilo v nasprotju s sodno prakso, ki jo navaja v podporo svoji odločitvi. Preučitev te sodne prakse naj bi dejansko pokazala, da pojma „enotni gospodarski subjekt“, ki je opredeljen zaradi primernejše določitve normalne vrednosti izdelkov, ki jih trgovec prodaja na notranjem trgu, ni mogoče prenesti na določitev cen izdelkov, ki jih ta trgovec izvozi, kadar izvaša podobne proizvode v Unijo. Nasprotno, iz ustaljene sodne prakse Sodišča naj bi izhajalo, da je izvozna cena, kadar izvoznik proda proizvod v Unijo s posredovanjem hčerinske družbe za prodajo, določena z upoštevanjem prve prodaje neodvisnemu kupcu kot pri določitvi normalne vrednosti. Za tako določeno izvozno ceno pa bi lahko bile in bi morale biti uporabljene prilagoditve, predvidene v temeljni uredbi, vendar ne da bi institucije v tem kontekstu nosile kako posebno dokazno breme.
- 42 Komisija v zvezi z drugim pritožbenim razlogom, ki ga je predložila v utemeljitev svoje pritožbe in ki se nanaša na dokazno breme ter meje nadzora zakonitosti, ki ga izvaja Splošno sodišče, navaja, da je to večkrat napačno uporabilo pravo. Splošno sodišče naj bi institucijama naložilo posebej veliko dokazno breme na področju zadev trgovinske zaščite, kjer imata kljub temu široko diskrecijsko pravico. Splošno sodišče naj bi kršilo pravila v zvezi z dokaznim bremenom, ko je odločilo, da je treba preveriti, „ali sta instituciji predložili dokaz ali vsaj pokazatelj, da funkcije družbe Sepco niso funkcije notranjega oddelka za prodajo, temveč so podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizije“. Iz sodne prakse Sodišča naj bi namreč izhajalo, da sta instituciji, ko sta kot izhodišče vzeli ceno, ki jo je družba Sepco zaračunala prvemu neodvisnemu kupcu v Uniji, in ko sta nato za to ceno uporabili prilagoditev, predvideno v členu 2(10)(i) temeljne uredbe, ravnali pravilno. Splošno sodišče je, namesto da bi dokazalo – kar bi moralo storiti za upravičenje razglasitve delne ničnosti te uredbe – da sta instituciji storili očitno napako pri presoji, napačno menilo, da iz sodne prakse v zvezi s pojmom „enotni gospodarski subjekt“ izhaja, da morajo institucije nositi posebej veliko dokazno breme, kadar morajo uporabiti prilagoditev v skladu s členom 2(10)(i) temeljne uredbe. Poleg tega naj odločitev Splošnega sodišča, da instituciji ne moreta opraviti zadevne prilagoditve, ne bi bila skladna z ugotovitvijo iz točk 213 in 214 izpodbijane sodbе, da telefaks Komisije z dne 26. junija 2006 vsebuje podrobno obrazložitev razlogov, iz katerih je bila ta prilagoditev opravljena.
- 43 Komisija v okviru svojega tretjega pritožbenega razloga zoper odločitev Splošnega sodišča, da sta instituciji kršili člen 2(10), prvi pododstavek, temeljne uredbe, meni, da je v dveh predhodnih pritožbenih razlogih pokazala, da je Splošno sodišče s tem, da je v zvezi s cevmi, ki jih proizvaja družba NTRP, sklenilo, da prilagoditev na podlagi navedenega člena ni bila opravljena veljavno, napačno uporabilo pravo. Po mnenju Splošnega sodišča naj bi namreč prilagoditev, opravljena v skladu s to določbo, spet vzpostavila simetrijo med normalno vrednostjo in izvozno ceno. Splošno sodišče je izrecno menilo, da tožbenega razloga, ki se nanaša na kršitev člena 2(10), prvi pododstavek, temeljne uredbe, ni mogoče ločiti od tistega, ki se nanaša na kršitev člena 2(10)(i) te uredbe. Komisija trdi, da

ker je treba za prvi in drugi pritožbeni razlog ugotoviti, da sta utemeljena, je torej bila prilagoditev opravljena pravilno, tako da je Splošno sodišče s tem, da je presodilo, da sta Svet in Komisija kršila člen 2(10), prvi pododstavek, temeljne uredbe, ravno tako napačno uporabilo pravo, po mnenju Komisije še toliko bolj, ker ni presojalo argumenta Sveta, po katerem je bila s tem ravnanjem – ker je bila družba SPIG povezana tako z notranjo prodajo kot z izvozom in je prilagoditev zajemala le dodatno udeležbo družbe Sepco v izvozu – dosežena simetrija, in ne asimetrija.

- 44 Družbi Niko Tube in NTRP v odgovor na te pritožbene razloge Sveta in Komisije trdita, da prvi pritožbeni razlog teh institucij, ki je njunima pritožbama skupen in se nanaša na pojem „enotni gospodarski subjekt“, ni dopusten, ker sta se Svet in Komisija, čeprav sta imela možnost izpodbijati upoštevnost tega pojma za uporabo prilagoditve na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe, odločila, da tega v svojih razlogih in pisnih argumentih pred Splošnim sodiščem ne bosta storila.
- 45 Po mnenju družb Niko Tube in NTRP se pojem „enotni gospodarski subjekt“ uporablja tudi za določitev izvozne cene pred prilagoditvijo na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe in po njej. Splošno sodišče naj bi svojo odločitev glede tega zadostno utemeljilo. Vprašanje obstoja nadzora in delitve dejavnosti proizvodnje z dejavnostmi prodaje, torej vprašanje obstoja enotnega gospodarskega subjekta, naj bi bilo ločeno in naj bi se postavilo pred vprašanjem – ter neodvisno od njega – konkretnega učinka tega obstoja na izračun normalne vrednosti in izvozne cene pred prilagoditvami na podlagi člena 2(10) temeljne uredbe in po njih. Družbi Niko Tube in NTRP trdita, da je pojem „enotni gospodarski subjekt“ namreč omejen na ugotavljanje gospodarskega stanja, to je na opisovanje zadevnih vlog in nalog povezanih ločenih subjektov. Ker je Splošno sodišče priznalo, da določitev normalne vrednosti in izvozne cene urejajo posebna ločena pravila, naj bi se pravilno sklicevalo na „analogno“ uporabo tega pojma, v skladu s katerim delitev dejavnosti v skupini pravno ločenih subjektov tem ne preprečuje ustanovitve enotnega gospodarskega subjekta. Splošno sodišče naj bi priznalo le, da na splošno, najsi gre za določitev izvozne cene ali normalne vrednosti, gospodarskega stanja ni mogoče zanemariti.
- 46 Poleg tega po mnenju družb Niko Tube in NTRP dejstvo, da bi lahko imel obstoj enotnega gospodarskega subjekta različen vpliv glede na to, ali gre za določitev normalne vrednosti ali izvozne cene, ni ovira za širšo uporabo ustaljene sodne prakse Sodišča v zvezi s tem konceptom, ki ga je Sodišče do zdaj imelo priložnost uporabiti le v omejenem številu zadev. Poleg tega naj bi člen 2(10)(i) temeljne uredbe institucijam Unije, ki želijo za določitev izvozne cene odšteti različne stroške – na primer pribitek trgovca – ki jih prikaže družba za prodajo, povezana s proizvajalcem izvoznikom, nalagal, da to odločitev upravičijo tako, da dokažejo, da ta povezana družba opravlja funkcije, podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizij. Če družba za prodajo s proizvajalcem izvoznikom tvori enotni gospodarski subjekt in opravlja funkcije notranje službe za izvoz, ni mogoče na podlagi ničesar sklepati, da je izenačena z zastopnikom, ki dela na podlagi provizij. Po mnenju družb Niko Tube in NTRP je treba zato natančneje opredeliti funkcije, ki jih opravlja povezana družba za prodajo, in „nadzor“ proizvajalca izvoznika nad to družbo. Namreč, kadar tak nadzor obstaja in so funkcije povezane družbe funkcije notranje službe za izvoz, naj bi obstajale povezave enotnega gospodarskega subjekta, in ne razmerje, podobno razmerju med naročiteljem in njegovim zastopnikom, tako da naj instituciji ne bi imeli nobene podlage za to, da v okviru člena 2(10)(i) temeljne uredbe odštejeta pribitek trgovca. Nazadnje, sodna praksa, ki jo Svet in Komisija navajata v utemeljitev svojega pritožbenega razloga, naj ne bi bila ovira za to, da se pojem „enotni gospodarski subjekt“, ki ga Sodišče uporablja pri določitvi normalne vrednosti, uporabi tudi, ko je treba preučiti, ali so funkcije, ki jih opravlja trgovec, podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizije. Iz dejstva, da so sodišča Unije pojem „enotni gospodarski subjekt“ uporabljala le za določitev normalne vrednosti, naj ne bi izhajalo, da tega pojma ni mogoče uporabiti za določitev izvozne cene. Družbi Niko Tube in NTRP menita, da Sodišče preprosto še nikoli ni obravnavalo natančno takega predmeta spora.
- 47 Družbi Niko Tube in NTRP skupaj odgovarjata na drugi in tretji pritožbeni razlog Sveta, ki sovpadata z drugim pritožbenim razlogom Komisije. V okviru drugega pritožbenega razloga zatrjujeta, da Splošno sodišče ni storilo napake v zvezi z dokaznim bremenom, ki ga je naložilo institucijama, in da ni

prekoračilo mej svoje pristojnosti za nadzor nad sporno uredbo. V zvezi s tretjim pritožbenim razlogom družbi Niko Tube in NTRP menita, da Splošno sodišče pri preučitvi odločitve institucij, da bosta opravili prilagoditev v skladu s členom 2(10)(i) temeljne uredbe, ni uporabilo napačnega pravnega merila. Ta člen naj bi izrecno določal, da institucija, ki se sklicuje na to prilagoditev, nosi dokazno breme ali mora vsaj predložiti indice, s katerimi želi dokazati, da trgovec v resnici opravlja funkcije, ki so podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizije. Čeprav sta v zvezi s tem instituciji izpodbijali argumente družb Niko Tube in NTRP, da je bila družba Sepco notranja služba za izvoz, pa Svet in Komisija nista predložila nobenega upoštevnega dokaza, ki bi podpiral trditev, da je ta družba dejansko delovala kot zastopnik. Po mnenju družb Niko Tube in NTRP instituciji dejansko menita, da za zaključek po samem pravu, da družba za prodajo, ki je povezana s proizvajalcem izvoznikom ali je pod kakršnim koli njegovim nadzorom, opravlja funkcije zastopnika, zadošča, da ta družba zadevni izdelek prodaja v Unijo. Takšen zaključek naj bi ogrozil polni učinek člena 2(10)(i) temeljne uredbe.

- 48 Po mnenju družb Niko Tube in NTRP je očitno, da je Splošno sodišče upoštevalo in preučilo vse trditve Sveta in Komisije ter vse informacije, s katerimi je razpolagalo, preden je ugotovilo, da sta instituciji storili očitno napako pri presoji, ker nista predložili zadostnih indicov, da je družba Sepco delovala kot zastopnik, ki dela na podlagi provizij.
- 49 V zvezi s četrtem pritožbenim razlogom Sveta in tretjim pritožbenim razlogom Komisije družbi Niko Tube in NTRP menita, da je Splošno sodišče utemeljeno ugotovilo, da sta instituciji storili očitno napako pri presoji glede uporabe člena 2(10), prvi pododstavek, temeljne uredbe. S samo prilagoditvijo se je ohranila ali ustvarila asimetrija, ki jo je Splošno sodišče poudarilo v točki 195 izpodbijane sodbe.

Presoja Sodišča

- 50 Instituciji Unije s sedmimi pritožbenimi razlogi v točkah od 177 do 179 izpodbijane sodbe v bistvu izpodbijata analogno uporabo sodne prakse, ki se je razvila na področju izračuna normalne vrednosti in ki se nanaša na pojem „enotni gospodarski subjekt“, za prilagoditve izvozne cene, predvidene v členu 2(10) temeljne uredbe, in pravilo v zvezi z dokaznim bremenom, navedeno v točki 180 izpodbijane sodbe in uporabljeno v točki 182 in naslednjih te sodbe, po katerem morata navedeni instituciji, kadar menita, da morata opraviti prilagoditev, predložiti dokaze, ki potrjujejo obstoj dejavnika, na podlagi katerega se prilagoditev opravi.
- 51 V zvezi s tem je najprej treba opozoriti, da se normalna vrednost in izvozna cena določata po različnih pravilih in da zato prodajnih, splošnih in upravnih stroškov ni nujno treba v vseh primerih obravnavati enako. Vendar bi bilo morebitne razlike med eno in drugo vrednostjo mogoče upoštevati v okviru prilagoditev, določenih s členom 2(10) temeljne uredbe (glej v tem smislu sodbi z dne 7. maja 1991 v zadevi Nakajima proti Svetu, C-69/89, Recueil, str. I-2069, točke 63, 70 in 73, in z dne 10. marca 1992 v zadevi Minolta Camera proti Svetu, C-178/87, Recueil, str. I-1577, točka 12).
- 52 Splošno sodišče je v točki 177 izpodbijane sodbe presodilo, da „v skladu z ustaljeno sodno prakso glede izračuna normalne vrednosti, ki pa se po analogiji lahko uporabi za izračun izvozne cene, delitev dejavnosti proizvodnje in prodaje v skupini, ki jo oblikujejo pravno ločene družbe, ne vpliva na dejstvo, da gre za enotni gospodarski subjekt, ki tako organizira vse dejavnosti, ki jih v drugih primerih izvaja subjekt, ki je enoten tudi v pravnem smislu (glej po analogiji sodbe z dne 5. oktobra 1988 v zadevi Brother Industries proti Svetu, 250/85, Recueil, str. 5683, točka 16; z dne 10. marca 1992 v zadevi Matsushita Electric proti Svetu, C-175/87, Recueil, str. I-1409, točka 12, in z dne 13. oktobra 1993 v zadevi Matsushita Electric Industrial proti Svetu, C-104/90, Recueil, str. I-4981, točka 9)“.
- 53 Spor pred Splošnim sodiščem se je nanašal na prilagoditev izvozne cene, opravljeno na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe. V zvezi s tem je tako iz besedila kot iz sistematike člena 2(10) te uredbe razvidno, da se prilagoditev izvozne cene ali normalne vrednosti lahko opravi samo zaradi upoštevanja

razlik v zvezi z dejavniki, ki vplivajo na obe ceni, kot so provizije, to je razlik v provizijah, ki se plačujejo v zvezi z obravnavanimi prodajami in ki torej vplivajo na njihovo primerljivost, da bi se zagotovilo, da se primerjava opravi na isti ravni trgovanja. Zato vprašanje prilagoditve izvozne cene v okviru uporabe člena 2(10) temeljne uredbe najprej zahteva preučitev ravni trgovanja, na kateri je bila določena izvozna cena.

- 54 V zvezi s tem je prav tako treba poudariti, da nič iz besedila člena 2(10) temeljne uredbe – zlasti ne to, kar določa točka (i) – ne preprečuje, da bi se pri končni določitvi izvozne cene za pravično primerjavo po tem členu uporabil pojem „enotni gospodarski subjekt“. Torej če proizvajalec izvažajo proizvode v Unijo prek družbe, ki je pravno ločena, vendar jo na gospodarski ravni nadzira, ni nobenega pomembnega pravnega ali gospodarskega razloga, ki bi preprečeval, da bi se ta subjekta štela za „enotni gospodarski subjekt“.
- 55 Ni sporno, da je bil pojem „enotni gospodarski subjekt“ razvit za določitev normalne vrednosti. Splošno sodišče je v točkah 178 in 179 pravilno navedlo posebne primere, v katerih je za izračun normalne vrednosti dovoljeno sklepati na obstoj takega subjekta. Vendar iz teh preudarkov ne izhaja, da bi se lahko ta pojem uporabil le v okviru notranjega trga proizvajalcev izvoznikov. Namreč, če en proizvajalec izvažajo proizvode v Unijo s posredovanjem družbe, ki je pravno ločena, vendar je pod njegovim gospodarskim nadzorom, zahteva po ugotovitvi, ki odraža gospodarsko stanje odnosov med tem proizvajalcem in to družbo, govori bolj v prid uporabi pojma „enotni gospodarski subjekt“ za izračun izvozne cene.
- 56 Iz zgoraj navedenega izhaja, da je Splošno sodišče za določitev izvozne cene upravičeno po analogiji uporabilo sodno prakso v zvezi s pojmom „enotni gospodarski subjekt“, ki se načeloma uporablja za izračun normalne vrednosti.
- 57 Glede dokaznega bremena za izkaz obstoja dejavnika, na podlagi katerega se zadevna prilagoditev predlaga ali opravi, je Splošno sodišče v točki 180 izpodbijane sodbe presodilo, da „se morajo institucije – tako kot mora stranka, ki na podlagi člena 2(10) temeljne uredbe predlaga prilagoditve, da bi bili normalna vrednost in izvozna cena primerljivi zaradi določanja stopnje dampinga, predložiti dokaz, da je njen predlog upravičen – kadar menijo, da je treba opraviti prilagoditev, opirati na dokaze ali vsaj na indice, s katerimi se lahko ugotavlja obstoj dejavnika, zaradi katerega je opravljena prilagoditev, in njegov učinek na primerljivost cen“.
- 58 V zvezi s tem je treba spomniti, da mora v skladu s sodno prakso Sodišča stranka, če na podlagi člena 2(10) temeljne uredbe predlaga prilagoditve, da bi bili normalna vrednost in izvozna cena primerljivi zaradi določanja stopnje dampinga, predložiti dokaz, da je njen predlog upravičen (glej v tem smislu sodbe z dne 7. maja 1987 v zadevi Nachi Fujikoshi proti Svetu, 255/84, Recueil, str. 1861, točka 33, v zadevi Nippon Seiko proti Svetu, 258/84, Recueil, str. 1923, točka 45, in v zadevi Minebea proti Svetu, 260/84, Recueil, str. 1975, točka 43).
- 59 Poleg tega se v skladu s členom 2(10) temeljne uredbe, kadar normalna vrednost in izvozna cena ne temeljita na primerljivi osnovi, vsekakor v obliki prilagoditev upoštevajo razlike v dejavnikih, za katere se ugotovi in dokaže, da vplivajo na cene in tako na njihovo primerljivost.
- 60 V skladu z ugotovitvijo generalnega pravobranilca v točki 79 sklepnih predlogov morajo v teh okoliščinah potrebo po posebnih prilagoditvah, navedenih v členu 2(10), od (a) do (k), temeljne uredbe, dokazati tisti, ki se nameravajo na to sklicevati, ne glede na to, kdo so.
- 61 Če torej proizvajalec zahteva, da se opravi prilagoditev normalne vrednosti, načeloma navzdol, ali izvoznih cen, logično navzgor, mora navesti in dokazati, da so pogoji za odobritev take prilagoditve izpolnjeni. Sicer, kakor je pravilno presodilo Splošno sodišče, kadar kot v obravnavanem primeru Svet in Komisija menita, da je treba izvozno ceno prilagoditi navzdol, ker družba za prodajo, povezana s proizvajalcem, opravlja funkcije, podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizij, morata ti instituciji predložiti vsaj skladne indice, da je ta pogoj izpolnjen.

- 62 Splošno sodišče je v točki 184 izpodbijane sodbe odločilo, da elementi, ki jih Komisija navaja v utemeljitev prilagoditve, opravljene na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe, niso dovolj prepričljivi in jih ni mogoče šteti za indice, s katerimi se lahko ugotovi obstoj dejavnika, zaradi katerega je opravljena prilagoditev, in njegov učinek na primerljivost cen. Svet in Komisija zoper to odločitev navajata, da je Splošno sodišče prekoračilo meje nadzora zakonitosti.
- 63 Iz sodne prakse Sodišča je razvidno, da imajo institucije Unije na področju skupne trgovinske politike in predvsem ukrepov trgovinske zaščite široko diskrecijsko pravico zaradi zapletenosti gospodarskih, političnih in pravnih razmer, ki jih morajo preučiti. Sodni nadzor take presoje mora biti omejen na preverjanje, ali so bila postopkovna pravila upoštevana, ali je bilo dejansko stanje, ki se upošteva pri izpodbijani izbiri, pravilno ugotovljeno, ali ne gre za očitno napako pri presoji tega dejanskega stanja oziroma za zlorabo pooblastil (glej sodbo z dne 27. septembra 2007 v zadevi Ikea Wholesale, C-351/04, ZOdl., str. I-7723, točki 40 in 41).
- 64 Vendar je treba spomniti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso iz člena 225 ES in člena 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča izhaja, da je samo Splošno sodišče pristojno za ugotavljanje dejanskega stanja po eni strani, razen če bi vsebinska nepravilnost njegovih ugotovitev izhajala iz listin v spisu, ki so mu bile predložene, in za presojo tega dejanskega stanja po drugi strani. Potem ko Splošno sodišče ugotovi ali presodi dejansko stanje, je Sodišče pristojno, da na podlagi člena 225 ES opravi nadzor nad pravno opredelitvijo tega dejanskega stanja in pravnimi posledicami, ki jih je iz njega izpeljalo Splošno sodišče (glej sodbo z dne 3. septembra 2009 v zadevi Moser Baer India proti Svetu, C-535/06 P, ZOdl., str. I-7051, točka 31).
- 65 Sodišče tako ni pristojno niti za ugotavljanje dejanskega stanja in načeloma niti za presojo dokazov, ki jih je Splošno sodišče sprejelo za utemeljitev tega dejanskega stanja. Če so bili namreč ti dokazi pravilno pridobljeni in če so bila upoštevana splošna načela prava ter pravila postopka glede dokaznega bremena in izvedbe dokazov, je samo Splošno sodišče pristojno za presojo vrednosti, ki jo je treba pripisati predloženim dokazom. Ta presoja torej – razen če gre za izkrivljanje teh dokazov – ni pravno vprašanje, ki je predmet nadzora Sodišča (glej zgoraj navedeno sodbo Moser Baer India proti Svetu, točka 32).
- 66 Iz točk od 184 do 190 izpodbijane sodbe izhaja, da je Splošno sodišče v skladu s to sodno prakso opravilo nadzor pravne kvalifikacije, ki sta jo Svet in Komisija uporabila za položaj družb Niko Tube in NTRP. V teh okoliščinah je ugotovilo, da trije elementi, navedeni v telefaksu Komisije z dne 26. junija 2006, niso indici, s katerimi bi bilo mogoče potrditi zaključek teh institucij, da je družba Sepco izpolnjevala pogoje, ki dopuščajo prilagoditev na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe, vsaj kar zadeva transakcije v zvezi s cevmi, ki jih proizvaja družba NTRP.
- 67 Splošno sodišče v teh okoliščinah institucijama ni naložilo nobenega posebnega dokaznega bremena, razen da morata dokazati, da so bili izpolnjeni pogoji za odobritev take prilagoditve.
- 68 Prav tako je treba ugotoviti, da ta nadzor Splošnega sodišča, ki se je nanašal na tri elemente, navedene v telefaksu Komisije z dne 26. junija 2006, in na upoštevne dokaze iz spisa, navedene v točki 188 izpodbijane sodbe, in ki je bil namenjen preveritvi, ali sta instituciji za zadevno prilagoditev predložili dokaze, da družba Sepco opravlja funkcije, podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizij, ni pomenil nove presoje dejstev, ki bi nadomeščala presojo institucij. Opravljeni nadzor tako ni posegel v široko diskrecijsko pravico, ki jo imata instituciji na področju trgovinske politike zaradi zapletenosti gospodarskih, političnih in pravnih razmer, ki jih morajo preučiti, temveč je bil omejen na ugotovitev, ali so bili ti dokazi taki, da lahko podprejo zaključke institucij.
- 69 Glede na navedeno je treba prve štiri razloge iz glavne pritožbe Sveta in prve tri razloge iz glavne pritožbe Komisije zavrnil.

Peti, šesti in sedmi razlog iz glavne pritožbe Sveta in četrti razlog iz glavne pritožbe Komisije

Trditve strank

- 70 Svet zoper izpodbijano sodbo navaja tri pritožbene razloge, pri čemer izpodbija zaključek iz te sodbe, da je bila pravica družb Niko Tube in NTRP do obrambe kršena. Tako Svet s svojim petim pritožbenim razlogom trdi, da je razlaga zahtev po obveščanju, ki jo je opravilo Splošno sodišče, prestroga. Po mnenju te institucije vprašanja, ali za omogočitev izvozniku, da uresničuje pravico do obrambe, zadošča obvestilo o pravni podlagi prilagoditve na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe ali pa je treba predložiti dodatne informacije, ni mogoče razrešiti abstraktno, temveč le ob upoštevanju okoliščin obravnavanega primera. Splošno sodišče bi torej moralo preučiti, ali je glede na posebne okoliščine obravnavanega primera zgolj obvestilo o pravni podlagi prilagoditve zadoščalo.
- 71 Svet s šestim pritožbenim razlogom trdi, da Splošno sodišče ni upoštevalo pogojev za uporabo merila, s katerim je presojalo, ali bi družbi Niko Tube in NTRP, če ne bi bili prepozno obveščeni o treh elementih, poudarjenih v telefaksu Komisije z dne 26. junija 2006, lahko imeli „možnost, čeprav omejeno, doseči drugačen izid upravnega postopka“, saj je na podlagi tega merila mogoče ugotoviti, ali je imela nepravilnost postopka vpliv na zmožnost teh strank braniti svoje interese. Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo pravo, ker naj ne bi preučilo, ali sta bili družbi Niko Tube in NTRP zaradi tega prepoznega obvestila resnično prikrajšani za možnost predstavitve svojih trditev ali ugotovitev, na podlagi katerih bi lahko bil izid upravnega postopka drugačen. Po mnenju Sveta bi Splošno sodišče, če bi upoštevalo pogoje za uporabo tega merila presoje, ugotovilo, da so bile trditve, ki sta jih navedli družbi Niko Tube in NTRP, v bistvu enake tistim, ki so bile predstavljene v okviru postopka pred Komisijo pred prejetjem telefaksa Komisije z dne 26. junija 2006.
- 72 Svet s svojim sedmim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče pri presoji dokazov, na katere se je oprlo v točkah od 185 do 188 izpodbijane sodbe za ugotovitev kršitve pravice družb Niko Tube in NTRP do obrambe, večkrat napačno uporabilo pravo, kakor izhaja iz preučitve prvih treh pritožbenih razlogov. Zaključek Splošnega sodišča v točki 209 izpodbijane sodbe, da sta družbi Niko Tube in NTRP „izkazali, da bi, če bi bili o elementih, ki jih je vseboval telefaks [Komisije] z dne 26. junija 2006, obveščeni prej, lahko to izkazali pred sprejetjem [sporne] uredbe in s tem potrdili trditve, da Komisija nima nobenega oprijemljivega razloga, iz katerega bi lahko opravila sporno prilagoditev“, je torej prav tako napačen. Enako naj bi razlogovanje Splošnega sodišča vsebovalo protislovje v tem smislu, da je ugotovilo kršitev pravice do obrambe v zvezi s prodajami, ki sta jih opravili družbi Niko Tube in NTRP, v točkah 188 in 189 izpodbijane sodbe pa je navedlo, da nista dokazali, da bi bila družba Sepco pod nadzorom družbe NTRP. Zato naj zgodnejše obvestilo o treh elementih iz telefaksa Komisije z dne 26. junija 2006 družbama Niko Tube in NTRP ne bi dalo nobene možnosti za drugačen izid v zvezi s prodajami, ki jih je opravila družba NTRP s posredovanjem družbe Sepco.
- 73 Komisija v okviru svojega četrtega pritožbenega razloga meni, da je Splošno sodišče za zaključek, da je bila pravica družb Niko Tube in NTRP do obrambe kršena, uporabilo prestroga in zato neupravičena merila. Po mnenju Komisije sta bili ti družbi popolnoma obveščeni – tako da sta lahko uresničili svojo pravico do obrambe – o natančnih razlogih, iz katerih je Komisija nameravala opraviti zadevno prilagoditev. Poleg tega naj bi ti družbi z dopisom z dne 4. maja 2006 podali pripombe v zvezi z navedeno prilagoditvijo. Splošno sodišče naj bi zamenjalo vsebinsko vprašanje zakonitosti opravljene prilagoditve z vprašanjem spoštovanja pravice družb Niko Tube in NTRP do obrambe. Dejstvo, da je Splošno sodišče štelo, da je bila prilagoditev opravljena nezakonito, naj ne bi pomenilo, da je bila zgolj zaradi tega dejstva pravica družb Niko Tube in NTRP do obrambe kršena. Splošno sodišče naj ne bi razlikovalo zahtev glede obrazložitve akta, ki veljajo za instituciji v fazi sprejetja končnega pravnega akta in med upravnim postopkom pred tem sprejetjem. V fazi sprejetja končnega pravnega akta bi morala biti dokončna obrazložitev sporočena naslovníkom tega akta in z njo bi morale biti spoštovane določbe člena 253 ES. V prejšnji fazi se zahteva le, da so gospodarski subjekti zadostno obveščeni, da

lahko uresničujejo svojo pravico do obrambe. Splošno sodišče naj bi torej na podlagi dejstva, da je bila obrazložitev popolnejša v fazi končnega pravnega akta, napačno presodilo, da zadevni gospodarski subjekti na podlagi informacij, sporočenih pred sprejetjem tega akta, zagotovo niso mogli uresničiti svoje pravice do obrambe.

- 74 Družbi Niko Tube in NTRP sta skupaj preučili tri pritožbene razloge, ki jih je navedel Svet in ki ustrezajo četrtemu pritožbenemu razlogu Komisije. Po mnenju teh strank je Splošno sodišče pravilno odločilo, da jima je bila kršena pravica do obrambe, ker bi morali imeti možnost predstaviti svoje stališče o resničnosti in upoštevnosti vseh dejstev in okoliščin, zatrjevanih v podporo prilagoditvi. Če so razlogi, ki utemeljujejo to odločitev o prilagoditvi, sporočeni šele na koncu upravnega postopka, tako da navedeno obvestilo dejansko sovпада s končanjem postopka, ta zahteva ni izpolnjena. Spoštovanje načela pravice do izjave naj bi zahtevalo, da imajo zainteresirane družbe v upravnem postopku možnost predstaviti svoje stališče o resničnosti in upoštevnosti zatrjevanih dejstev in okoliščin ter o dokumentih, ki jih je Komisija upoštevala v podporo svoji trditvi o obstoju kršitve. Nadzor Splošnega sodišča naj bi se moral nanašati le na dejanske dokaze, ki so bili zbrani v upravnem postopku in ki so pripeljali do sprejetja ukrepa, ki je predmet ničnostne tožbe. Če se je nadzor, ki ga je opravilo Splošno sodišče, nanašal na druga dejstva kot tista, ki so bila zbrana v upravnem postopku, naj bi to pomenilo, da družbi Niko Tube in NTRP nista mogli v celoti uveljavljati pravice do obrambe med postopkom pred Splošnim sodiščem. Poleg tega naj bi družba Niko Tube, če bi bila pravočasno obveščena o merilih, ki sta jih instituciji resnično upoštevali pri svoji oceni, lahko med upravnim postopkom svoje trditve dejansko usmerila na ta merila in tako vplivala na izid postopka.

Presoja Sodišča

- 75 Splošno sodišče je ugodilo šestemu pritožbenemu razlogu družb Niko Tube in NTRP v zvezi s kršitvijo pravice do obrambe v delu, ki se nanaša na prilagoditev, opravljeno v skladu s členom 2(10)(i) temeljne uredbe, ker bi družbi Niko Tube in NTRP, če bi ju Komisija pred sprejetjem sporne uredbe obvestila o elementih, vsebovanih v telefaksu Komisije z dne 26. junija 2006, lahko pravočasno uveljavljali argumente, ki jih zato, ker ju je Komisija o zadevnih podatkih prepozno obvestila, nista mogli navesti. Ti družbi bi torej lahko bolje poskrbeli za svojo obrambo in morda upravni postopek pripeljali do drugačnega izida.
- 76 Splošno sodišče v točki 64 izpodbijane sodbe pravilno opozarja na sodno prakso Sodišča v zvezi s spoštovanjem pravice strank, ki so predmet protidampinskih preiskav, do obrambe. V skladu s to sodno prakso mora biti zainteresiranim podjetjem med upravnim postopkom omogočeno, da primerno predstavijo svoje stališče o resničnosti in upoštevnosti zatrjevanih dejstev in okoliščin ter o dokazih, ki jih Komisija navaja v podporo svoji trditvi o obstoju dampa in škode, ki naj bi s tem nastala (sodba z dne 27. junija 1991 v zadevi Al-Jubail Fertilizer proti Svetu, C-49/88, Recueil, str. I-3187, točka 17).
- 77 Treba je poudariti, da je spoštovanje pravice do obrambe v postopkih protidampinskih preiskav temeljno (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Al-Jubail Fertilizer proti Svetu, točke od 15 do 17, ter po analogiji sodbi z dne 21. septembra 2006 v zadevi Technische Unie proti Komisiji, C-113/04 P, ZOdl., str. I-8831, točka 55, in z dne 1. oktobra 2009 v zadevi Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware proti Svetu, C-141/08 P, ZOdl., str. I-9147, točka 93).
- 78 Zlasti je treba poudariti, da iz sodne prakse Sodišča izhaja, da od družb Niko Tube in NTRP ni mogoče zahtevati, da dokažeta, da bi bila odločba Komisije drugačna, temveč le, da ta možnost ni v celoti izključena, saj bi lahko ti stranki bolje poskrbeli za svojo obrambo, če ne bi bilo postopkovnih nepravilnosti (glej zgoraj navedeno sodbo Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware proti Svetu, točka 94 in navedena sodna praksa).

- 79 Vendar se zaradi obstoja nepravilnosti v zvezi s pravico do obrambe sporna uredba lahko razglasi za nično samo, če obstaja možnost, da bi se upravni postopek zaradi te nepravilnosti končal drugače in tako dejansko vplival na pravico družb Niko Tube in NTRP do obrambe (glej zgoraj navedeno sodbo Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware proti Svetu, točka 107).
- 80 Iz spisa, predloženega Sodišču, je razvidno, da je Splošno sodišče v točki 203 izpodbijane sodbe pravilno ugotovilo, da sta bili družbi Niko Tube in NTRP šele z drugim dokumentom o dokončnem razkritju z dne 24. aprila 2006 obveščeni, da je bila glede prodaje v Skupnost, pri kateri je posredovala družba Sepco, prilagoditev opravljena na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe, in ne na podlagi člena 2(9) te uredbe, kot je bilo navedeno v prvem dokumentu o dokončnem razkritju, ne da bi Komisija v drugem dokumentu, ki je sledil, utemeljila, zakaj naj bi se v tem primeru uporabil člen 2(10)(i) temeljne uredbe. Družbi Niko Tube in NTRP sta v teh okoliščinah Komisijo z dopisom z dne 4. maja 2006 obvestili, da mora dokazati, da so bile dejavnosti družbe Sepco podobne dejavnostim zastopnika, ki dela na podlagi provizije.
- 81 Splošno sodišče je ugotovilo, da je Komisija šele s telefaksom z dne 26. junija 2006, torej en dan pred sprejetjem sporne protidampinške uredbe, prvič navedla razloge, iz katerih so bile po njenem mnenju dejavnosti družbe Sepco podobne dejavnostim zastopnika in je bila prilagoditev, opravljena na podlagi člena 2(10)(i) temeljne uredbe, zato utemeljena. Ta ugotovitev se v obravnavani zadevi ne izpodbija.
- 82 V zvezi s tem je treba navesti, da na podlagi dejstva, da se je Splošno sodišče v točki 209 izpodbijane sodbe oprlo na zaključke, ki jih je naredilo v točkah od 185 do 188 navedene sodbe, namreč, da se trije elementi iz telefaksa Komisije z dne 26. junija 2006 ne morejo šteti za indice, s katerimi bi se lahko ugotovilo, prvič, da je družba Sepco opravljala funkcije, ki so podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizije, in drugič, da družbi Sepco in NTRP nista enotni gospodarski subjekt, ni mogoče izpodbijati dejanske ugotovitve Splošnega sodišča, da sta bili družbi Niko Tube in NTRP prvič obveščeni o obrazložitvi v zvezi s pravno podlago zadevne prilagoditve šele dan pred sprejetjem sporne protidampinške uredbe.
- 83 Kot je poudarjeno v točki 78 te sodbe, zato da bi se pravica do obrambe lahko štela za kršeno, zadostuje dokazati, da bi lahko družbi Niko Tube in NTRP bolje poskrbeli za svojo obrambo, če ne bi bilo ugotovljenih postopkovnih nepravilnosti.
- 84 V obravnavani zadevi sta družbi Niko Tube in NTRP pred Splošnim sodiščem lahko uveljavljali trditve, za katere je to presodilo, da so utemeljene, in na podlagi katerih je v točkah 190 in 243 izpodbijane sodbe ugodilo delu četrtega tožbenega razloga, ki sta ga ti stranki navedli v okviru ničnostne tožbe in ki se nanaša na očitno napako Sveta pri uporabi člena 2(10)(i) temeljne uredbe, ter zato del sporne uredbe razglasilo za ničen. Kot je Splošno sodišče pravilno navedlo v točki 209 izpodbijane sodbe, ta okoliščina dokazuje, da bi družbi Niko Tube in NTRP, če bi bili o elementih, ki jih je vseboval telefaks Komisije z dne 26. junija 2006, obveščeni prej, lahko enake argumente, kot so tisti, s katerimi je bila utemeljena odločitev Splošnega sodišča o razglasitvi ničnosti, uveljavljali pred sprejetjem izpodbijane uredbe in tako podprli trditve, da Komisija nima nobenega oprijemljivega razloga za sporno prilagoditev.
- 85 Splošno sodišče je v točkah od 185 do 190 izpodbijane sodbe zgoraj omenjenemu delu četrtega tožbenega razloga sicer ugodilo le v delu, ki se nanaša na razmerje med družbama Sepco in NTRP, in ga je zavrnilo v delu, ki se nanaša na razmerje med družbama Sepco in Niko Tube. Vendar bi morala ob zgodnejšem razkritju zadevnih elementov v fazi upravnega postopka njihov vpliv na razmerji glede na trditve, ki sta jih od tedaj navajali družbi Niko Tube in NTRP, presoјati Svet in Komisija, in ne Splošno sodišče. Tako je Splošno sodišče kljub svojim vsebinskim ugotovitvam v navedenih točkah od 185 do 190 lahko presodilo brez protislovij, da bi brez nepravilnosti, ki jo je storila Komisija, ne samo družba NTRP, temveč tudi družba Niko Tube lahko bolj poskrbela za svojo obrambo in morda upravni postopek pripeljala do drugačnega izida, in v točkah 210 in 211 ugodilo šestemu tožbenemu razlogu, ki sta ga na prvi stopnji navedli družbi Niko Tube in NTRP.

- 86 Iz zgoraj navedenega izhaja, da družbi Niko Tube in NTRP v nobeni fazi upravnega postopka nista imeli možnosti, da se ustrezno izrečeta o razlogih, ki sta jih imeli zoper predvideno prilagoditev.
- 87 Zato je treba peti, šesti in sedmi pritožbeni razlog Sveta ter četrti pritožbeni razlog Komisije, ki ju navajata v utemeljitev svojih pritožb in v katerih trdita, da pravica družb Niko Tube in NTRP do obrambe ni bila kršena, zavrniti.
- 88 Zato je treba glavni pritožbi v celoti zavrniti.

Nasprotna pritožba

- 89 Družbi Niko Tube in NTRP v utemeljitev nasprotne pritožbe navajata, da je Splošno sodišče napačno zavrnilo prvi, drugi in četrti tožbeni razlog, ki sta jih navedli v tožbah na prvi stopnji. Družbi Niko Tube in NTRP v zvezi s tem navajata tri razloge. Prvi je uperjen zoper ugotovitev Splošnega sodišča, da Svet ni določil normalne vrednosti na podlagi očitne napake pri presoji in ob kršitvi načela prepovedi diskriminacije, saj naj bi ta institucija po mnenju družb Niko Tube in NTRP pri izračunu stopnje dampinga upoštevala proizvode, ki jih onidve ne proizvajata. V drugem razlogu iz nasprotne pritožbe družbi Niko Tube in NTRP trdita, da je Splošno sodišče z ugotovitvijo, da je bila premoženjska škoda določena v skladu s členom 3 temeljne uredbe, napačno uporabilo pravo. Nazadnje, tretji razlog iz nasprotne pritožbe družb Niko Tube in NTRP je uperjen zoper ugotovitev Splošnega sodišča, da je družba Sepco delovala za račun družbe Niko Tube kot zastopnik, ki dela na podlagi provizije.

Prvi razlog iz nasprotne pritožbe

Trditve strank

- 90 Prvi razlog iz nasprotne pritožbe, ki ga navajata družbi Niko Tube in NTRP, je razdeljen na pet delov. Prvi del se nanaša na kršitev pravice do izjave. V drugem delu trdita, da je Splošno sodišče prekoračilo meje svojega sodnega nadzora. Tretji del temelji na tem, da naj se Splošno sodišče ne bi izreklo o enem od tožbenih razlogov, ki sta jih navedli družbi Niko Tube in NTRP. S četrtim delom tega razloga iz nasprotne pritožbe ti stranki trdita, da je Splošno sodišče storilo očitno napako pri presoji v zvezi z obveznostjo skrbnega ravnanja, ki jo ima Komisija. Nazadnje, glede na peti del naj bi Splošno sodišče izkrivilo dokaze, ki so mu bili predloženi.
- 91 Družbi Niko Tube in NTRP s prvim delom prvega razloga iz nasprotne pritožbe trdita, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo in kršilo njuno pravico do obrambe, ker je potrdilo utemeljenost odločitve institucij, da za izračun stopnje dampinga ne izključita atomskih cevi, torej proizvodov, za katere sta na podlagi dokumentov trdili, da jih ne izdelujeta. V zvezi s tem naj bi Splošno sodišče napačno upoštevalo nove dokaze, ki jih je Svet prvič predložil v sodnem postopku. Zato naj bi Splošno sodišče, kot družbi Niko Tube in NTRP trdita v drugem delu prvega razloga iz nasprotne pritožbe, z dopustitvijo novih in dodatnih dejstev in pojasnil institucij prekoračilo meje svoje pristojnosti za nadzor in napačno uporabilo pravo.
- 92 Glede tega zadnjega vprašanja družbi Niko Tube in NTRP v tretjem delu prvega razloga iz nasprotne pritožbe navajata, da ta pojasnila in trditve Sveta niso bili pravočasni, ker niso bili del spisa, ki je bil sestavljen v upravnem postopku, in bi morali biti, zato da bi bila pravica do obrambe spoštovana, zaradi tega dejstva izločeni. Splošno sodišče naj bi ta tožbeni razlog zapisalo v poročilu o obravnavi, vendar naj ga v izpodbijani sodbi ne bi obravnavalo.

- 93 Družbi Niko Tube in NTRP v četrtem delu prvega razloga iz nasprotne pritožbe med drugim trdita, da je Splošno sodišče v točkah 52 in 53 izpodbijane sodbe napačno presodilo, da je Komisija v okviru preizkusa informacij, ki sta jih družbi predložili v zvezi s prodajo atomskih cevi, izkazala vso zahtevano skrbnost. Namreč, medtem ko sta instituciji navedli deset različnih argumentov v podporo svoji trditvi, da sta izpolnili svojo dolžnost skrbnega ravnanja, je Splošno sodišče menilo, da lahko samo dva od teh dejansko utemeljita njune „upravičene pomisleke“. Po mnenju družb Niko Tube in NTRP ugotovitev Splošnega sodišča, da sta instituciji izpolnili svojo dolžnost skrbnega ravnanja, čeprav je poleg tega ugotovilo, da sta bila utemeljena samo dva od desetih argumentov, ki sta jih predložili instituciji, ne temelji na razumni presoji ter je zato napačna in torej neutemeljena.
- 94 Nazadnje, družbi Niko Tube in NTRP v okviru petega dela prvega razloga iz nasprotne pritožbe trdita – še vedno glede informacij, ki sta jih sporočili institucijama v zvezi s prodajo atomskih cevi – da je Splošno sodišče napačno menilo, da so bile te informacije, predložene v upravnem postopku, „lahko zavajajoče za uslužbenca Komisije, ki so bili pooblaščen za preiskavo“, ker naj bi ta odločitev Splošnega sodišča temeljila na nedopustnih in vsekakor napačnih in neutemeljenih trditvah, ki naj bi jih instituciji prvič predložili pred Splošnim sodiščem. V teh okoliščinah naj bi bila zaključka Splošnega sodišča v točki 53 izpodbijane sodbe, da je bila normalna vrednost razumno določena in da je Komisija izpolnila svojo obveznost, da skrbno in nepristransko preuči vse upoštevne podatke iz zadevnega primera, očitno napačna.
- 95 Svet in Komisija v zvezi s temi razlogi iz nasprotne pritožbe poudarjata, da družbi Niko Tube in NTRP nista izkazali obstoja nobenega od petih očitkov zoper zaključek Splošnega sodišča v izpodbijani sodbi, da je bila normalna vrednost določena razumno. Zato bi bilo treba po mnenju teh institucij prvi razlog, naveden v utemeljitev nasprotne pritožbe, zavrnil.

Presoja Sodišča

- 96 Družbi Niko Tube in NTRP trdita, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo in kršilo njuno pravico do obrambe, ker naj bi v točkah od 47 do 55, 59 in 60 izpodbijane sodbe upoštevalo nove dokaze, torej novo obrazložitev, ki sta jo predložila Svet in Komisija, da bi upravičila zavrnitev izključitve atomskih cevi iz njenega izračuna normalne vrednosti, ter nova dejstva, navedena v podporo te nove obrazložitve, ki družbama Niko Tube in NTRP med upravnim postopkom niso bila sporočena.
- 97 Splošno sodišče je v točki 67 izpodbijane sodbe navedlo, da ne da bi bilo treba odločati o bistvenem pomenu ugotovitev v zvezi z izključitvijo atomskih cevi pod PCN KE4 in tehničnim standardom TU 14 3P 197 2001 iz izračuna normalne vrednosti, družbama Niko Tube in NTRP v nasprotju z njunimi trditvami z dopisi, ki sta jih dejansko prejeli 27. junija 2006, na dan sprejetja sporne uredbe, niso bila sporočena nobena nova dejstva ali elementi obrazložitve.
- 98 Družbi Niko Tube in NTRP zlasti trdita, da Svet in Komisija v okviru upravnega postopka nista upoštevala dejstva, da atomske cevi ne ustrezajo zadevnemu proizvodu, to je proizvodu, na katerega se nanašajo očitki protidampinške prakse. Družbi Niko Tube in NTRP po njunih navedbah ne izdelujeta te vrste cevi. Poleg tega naj Svet in Komisija ne bi v nobeni fazi upravnega postopka zatrjevala, da bi bilo mogoče na podlagi seznama nakupov, ki sta ga predložili družbi Niko Tube in NTRP, to trditev ovreči. Po mnenju teh družb v spisu o preiskavi ni nobene navedbe o njunem nesodelovanju pri ugotovitvi istovetnosti dobavitelja, vendar sta instituciji to nesodelovanje, pripisano družbama Niko Tube in NTRP, kljub temu navedli v podporo svoji odločitvi. Argument institucij, da nista mogli preveriti resničnosti trditve, da družbi Niko Tube in NTRP ne izdelujeta atomskih cevi, ker je ta podatek temeljil na novih informacijah, pa naj ne bi bil sprejemljiv, ker naj bi v resnici ta trditve družb Niko Tube in NTRP po njunih navedbah temeljila na informacijah, ki sta jih predložili prej. Družbi Niko Tube in NTRP v zvezi s tem navajata, da je Splošno sodišče v točki 48 izpodbijane sodbe

presodilo, da se je vprašalnik, ki ga je morala izpolniti družba SPIG, nanašal le na prodajo v Unijo in da je bil seznam „DMsales“, ki se nanaša na prodajo na ukrajinskem trgu, predložen popolnoma prostovoljno.

- 99 Glede tega je Splošno sodišče v točkah 45 in 46 izpodbijane sodbe menilo, da je bilo dejstvo, da na seznamih prodaje družb Niko Tube in NTRP niso omenjene cevi, izdelane v skladu s tehničnim standardom TU 14 3P 197 2001, za Komisijo znak, da družbi nista prodajali navedenih atomskih cevi, niti svoji povezani družbi za prodajo, SPIG. Splošno sodišče je v točki 46 izpodbijane sodbe tudi ugotovilo, da na seznamih stroškov proizvodnje družb Niko Tube in NTRP z naslovoma „DMcop“ in „ECcop“ ni naveden noben proizvod, izdelan z uporabo tehničnega standarda TU 14 3P 197 2001. Splošno sodišče je iz tega sklepalo, da sta ta seznama dokazovala, da družbi Niko Tube in NTRP nista nobenega od proizvodov, navedenih na teh seznamih, izdelali v skladu s tehničnim standardom TU 14 3P 197 2001. Splošno sodišče je v točkah 47 in 48 izpodbijane sodbe kljub temu poudarilo, da je na seznamu prodaje na domačem trgu z naslovom „DMsales“, ki ga je v odgovoru na vprašalnik, ki ga je nanjo naslovila Komisija, predložila družba SPIG, vseeno navedenih šest transakcij v zvezi z atomskimi cevmi, ki se uvrščajo pod PCN KE4 in so izdelane v skladu s tehničnim standardom TU 14 3P 197 2001 ter jih dobavlja samo družba NTRP.
- 100 Čeprav je bilo iz spisa, predloženega Splošnemu sodišču, razvidno, da se teh šest transakcij nanaša le na ukrajinski trg, je Splošno sodišče po eni strani v točki 50 izpodbijane sodbe sklenilo, da je Komisija vseeno razpolagala s protislovnimi informacijami ali vsaj informacijami, katerih veljavnost je bila lahko vprašljiva, po drugi strani pa je v točki 51 navedene sodbe ugotovilo, da si družbi Niko Tube in NTRP nista prizadevali, da bi ta dvom odpravili s predložitvijo dokaza, da se je šest zadevnih transakcij nanašalo na nakupe, ki jih je opravila družba SPIG pri neodvisnem dobavitelju.
- 101 Prvi in drugi del tega razloga iz nasprotne pritožbe, ki se nanašata na kršitev pravice do obrambe in na prekoračitev mej sodnega nadzora s strani Splošnega sodišča, temeljita na predpostavki, da bi moralo Splošno sodišče razloge, ki sta jih instituciji Unije predložili v podporo zavrnitvi zahteve družb Niko Tube in NTRP za izključitev atomskih cevi pod PCN KE4 iz izračuna normalne vrednosti, šteti za prepozne, ker so bili prvič predloženi pred tem sodiščem in ker niso bili predstavljeni v upravnem postopku.
- 102 V zvezi s tem zadostuje poudariti, kot je storil generalni pravobranilec v točki 182 sklepnih predlogov, da iz točk od 47 do 55, 59 in 60 izpodbijane sodbe izhaja, da je Splošno sodišče pri preučitvi ničnostnih razlogov v zvezi z očitno napako pri presoji in kršitvijo načela prepovedi diskriminacije upoštevalo le dokaze, ki izhajajo iz dokumentov, izmenjanih med upravnim postopkom.
- 103 Natančneje, Splošno sodišče je pri preizkusu, ali je Svet s tem, da je zavrnil zahtevo družb Niko Tube in NTRP za izključitev atomskih cevi pod PCN KE4 iz izračuna normalne vrednosti in stopnje dampinga, ker jih ne izdelujeta, storil očitno napako pri presoji, preverilo med drugim obrazložitev, na podlagi katere je bila storjena ta zavrnitev, upošteva je zlasti dejanske okoliščine, v katerih je bila ta obrazložitev sprejeta. Tako je Splošno sodišče zgolj premestilo zavrnitev navedene zahteve v svoj kontekst, navajajoč, da je bil na seznamu dobaviteljev in nakupov družbe SPIG naveden le en dobavitelj atomskih cevi pod PCN KE4, in sicer družba NTRP, kar bi lahko vplivalo na trditev, da družbi Niko Tube in NTRP ne izdelujeta navedenih cevi. Družbi Niko Tube in NTRP takega konteksta in zlasti okoliščine, navedene v točki 50 izpodbijane sodbe, namreč, da je Komisija razpolagala z nasprotujočimi si informacijami o tem, da družba NTRP izdeluje atomske cevi pod PCN KE4, zagotovo nista mogli zanemariti. Splošno sodišče je namreč v točki 51 izpodbijane sodbe ugotovilo, da sta ti družbi na Komisijo naslovili dokumente, ki so povzročili to zmedo, in sicer dokumente, ki so bili predstavljeni kot računi, ki naj bi se nanašali na šest transakcij v zvezi z atomskimi cevmi pod PCN KE4, ki so bile nepravilno navedene na seznamu prodaje družbe SPIG.

- 104 Iz zgoraj navedenega izhaja, da odgovori, ki jih je Splošno sodišče dalo v zvezi s tožbenima razlogoma, preučenima v točkah od 47 do 55, 59 in 60 izpodbijane sodbe, ne temeljijo na razlogih, ki sta jih instituciji Unije predložili pozneje.
- 105 Tretji del prvega razloga iz nasprotne pritožbe se nanaša na to, da Splošno sodišče ni odgovorilo na tožbeni razlog družb Niko Tube in NTRP, s katerim sta želeli doseči, da bi bili pojasnila in očitki Sveta iz njegovega odgovora na tožbo zaradi nepravočasnosti in ohranitve pravice teh družb do obrambe izključeni iz razprave. Treba je poudariti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča Splošnemu sodišču na podlagi obveznosti obrazložitve ni treba zagotoviti razlage, ki bi izčrpno in po vrsti sledila vsem razlogovanjem strank v sporu, ampak je lahko obrazložitev tudi implicitna, če zadevnim osebam omogoča, da se seznani z razlogi, iz katerih so bili zadevni ukrepi sprejeti (glej sodbo z dne 18. decembra 2008 v združenih zadevah Coop de France Bétail et Viande proti Komisiji, C-101/07 P in C-110/07 P, ZOdl., str. I-10193, točka 75).
- 106 Iz zgornjih preudarkov izhaja, da je treba šteti, da je Splošno sodišče zadevni argument implicitno zavrnilo, saj je vsebinsko preučilo in zavrnilo ničnostne razloge, ki se nanašajo na očitno napako pri presoji in na kršitev načela prepovedi diskriminacije, ki po trditvah samih družb Niko Tube in NTRP temeljijo na razlogih, ki sta jih ti družbi označili za prepozne.
- 107 V zvezi s četrtnim delom, ki se nanaša na trditev družb Niko Tube in NTRP, da je Splošno sodišče s tem, da je v točki 55 izpodbijane sodbe zavrnilo tožbeni razlog, ki sta ga ti družbi navedli v zvezi z dolžnostjo skrbnega ravnanja, ki jo imajo institucije, kadar morajo določiti normalno vrednost, storilo očitno napako pri presoji, družbi Niko Tube in NTRP trdita, da je bilo Splošno sodišče dolžno preučiti, ali je Komisija dokaze, s katerimi je razpolagala, preučila z zahtevano skrbnostjo, torej razumno, in ne, ali je Komisija dokaze preučila koherentno.
- 108 V teh okoliščinah je treba pojasniti, da vprašanje, ali je Splošno sodišče na podlagi navedenega dejanskega stanja lahko pravilno sklepalo, da instituciji nista kršili niti svoje dolžnosti skrbnosti niti svoje obveznosti obrazložitve, pravno vprašanje, ki je podvrženo nadzoru Sodišča v okviru pritožbe (zgoraj navedena sodba Moser Baer India proti Svetu, točka 34).
- 109 V zvezi s tem je najprej treba opozoriti, da Splošno sodišče ni navedlo seznama z desetimi dejavniki, temveč je v točkah od 33 do 37 izpodbijane sodbe spomnilo na pet skupin razlogov, ki so instituciji vodili k zavrnitvi zahteve za izključitev atomskih cevi pod PCN KE4 iz izračuna normalne vrednosti in stopnje dampinga.
- 110 Splošno sodišče je v točki 46 izpodbijane sodbe sicer navedlo, da sta družbi Niko Tube in NTRP predložili dokaze, ki kažejo na to, da ne izdelujeta atomskih cevi pod PCN KE4. Kljub temu pa je Splošno sodišče nato v točkah 47 in 48 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je po informacijah, ki jih je predložila družba SPIG, družba NTRP dobavljala atomske cevi pod PCN KE4, izdelane v skladu s tehničnim standardom TU 14 3P 197 2001. Poleg tega Splošno sodišče v nasprotju s trditvami družb Niko Tube in NTRP v točki 48 izpodbijane sodbe ni rzsodilo, da je trditev, da je družba SPIG kot edinega dobavitelja omenjenih cevi navedla samo družbo NTRP, „neutemeljena“. Nasprotno, Splošno sodišče je rzsodilo, da „družba SPIG [...] ni storila nobene napake, ker [...] ni navedla drugih dobaviteljev kot družbo NTRP“, saj so bile zadevne cevi očitno prodane naprej na ukrajinskem trgu.
- 111 Dalje, dejstva, da se Splošno sodišče ni posebej izreklo glede nekaterih dejavnikov, navedenih v nasprotni pritožbi družb Niko Tube in NTRP, ni mogoče razlagati kot ugotovitev, da je Splošno sodišče te dejavnike štelo za „nepomembne“. Nasprotno, Splošno sodišče je iz upravičenih razlogov ekonomičnosti postopka pravilno rzsodilo, da mu v okviru preučitve tožbenega razloga v zvezi z očitno napako pri presoji, ki jo morata dokazati družbi Niko Tube in NTRP, ni treba odgovoriti na vse trditve, ki sta jih instituciji navedli v podporo svoji ugotovitvi, ker so za podporo navedene ugotovitve zadostovali že nekateri navedeni razlogi.

- 112 Vendar družbi Niko Tube in NTRP sami priznavata, da je Splošno sodišče ugotovilo, da dejstvo, da nista predložili dokazov, ki bi jasno kazali, da so bile zadevne cevi kupljene od neodvisne tretje osebe, in ne od družbe NTRP, ter dejstvo, da med preveritvenim obiskom na kraju samem Komisija ni posebej omenila vprašanja atomskih cevi pod PCN KE4, ker družbi Niko Tube in NTRP še nista predložili zahteve za izključitev zadevnih cevi, predstavljata „upravičene pomisleke“. V bistvu je Splošno sodišče na podlagi teh dveh dejavnikov zaključilo, da instituciji s tem, da sta zavrnila zahtevo družb Niko Tube in NTRP za izključitev atomske cevi pod PCN KE4 iz izračuna normalne vrednosti in stopnje dampinga, nista storili napake. Argument, s katerim družbi Niko Tube in NTRP izpodbijata to presojo in jo želita ponovno obravnavati pred Sodiščem, se nanaša na presojo dejanskega stanja, ki ne spada v pristojnost Sodišča v okviru pritožbe.
- 113 Iz zgoraj navedenega je razvidno, da čeprav je Splošno sodišče za utemeljitev svojega vsebinskega zaključka navedlo le dva od vseh dejavnikov, ki sta jih navedli instituciji Unije, to ne pomeni, da ti instituciji nista skrbno in nepristransko preučili vseh dokazov, ki so jima bili predloženi med upravnim postopkom.
- 114 V zvezi s petim delom prvega razloga iz nasprotne pritožbe, ki se nanaša na domnevno izkrivljenje dokazov, saj družbi Niko Tube in NTRP v nasprotju z ugotovitvijo Splošnega sodišča v točkah 49 in 50 izpodbijane sodbe trdita, da njun odgovor na vprašalnik Komisije ni vseboval protislovnih podatkov, je najprej treba navesti, da je Splošno sodišče v točki 50 izpodbijane sodbe na podlagi preučitve ne samo odgovorov družb Niko Tube in NTRP na ta vprašalnik, temveč tudi odgovorov njune povezane družbe za prodajo, SPIG, ugotovilo, da je Komisija razpolagala z nasprotujočimi si informacijami. Zaključek Splošnega sodišča je namreč oprt na ugotovitev iz točk 47 in 48 izpodbijane sodbe, da je po informacijah, ki jih je predložila družba SPIG, družba NTRP dobavljala atomske cevi pod PCN KE4, izdelane v skladu s tehničnim standardom TU 14 3P 197 2001. Tako ni izkrivilo odgovorov družb Niko Tube in NTRP na vprašalnik Komisije.
- 115 Dalje je treba glede na zgoraj navedeno ugotoviti, da Splošno sodišče s tem, da je v točki 52 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je Komisija izkazala vso zahtevano skrbnost, prav tako ni izkrivilo dokazov iz spisa.
- 116 Nazadnje je treba v zvezi z očitkom družb Niko Tube in NTRP zoper navedbe Splošnega sodišča iz točke 51 izpodbijane sodbe, da je bil neobstoj prevoda računov družbe SPIG v angleščino le pretveza za to, da je lahko ugotovilo, da si družbi Niko Tube in NTRP nista prizadevali odpraviti dvom Komisije zaradi nasprotujočih si odgovorov, opozoriti, da ti družbi v nasprotni pritožbi nista predložili ali ji priložili zadevnih računov, da bi dokazali domnevno izkrivljenje teh dokumentov s strani Splošnega sodišča, temveč Sodišče le napotujeta na prilogo k odgovoru Sveta na tožbo, ki je bila predložena pred Splošnim sodiščem in ki vsebuje kopijo navedenih dokumentov.
- 117 Glede na ustaljeno sodno prakso Sodišča, v skladu s katero mora domnevno izkrivljanje dejstev ali dokazov očitno izhajati iz listin v spisu, ne da bi bilo treba opraviti novo presojo dejstev in dokazov (sodbi z dne 6. aprila 2006 v zadevi General Motors proti Komisiji, C-551/03 P, ZOdl., str. I-3713, točka 54, in z dne 7. junija 2007 v zadevi Wunenburger proti Komisiji, C-362/05 P, ZOdl., str. I-4333, točka 67), te okoliščine zadoščajo za zavrnitev tega očitka.

Drugi razlog iz nasprotne pritožbe

- 118 Drugi razlog iz nasprotne pritožbe je razdeljen na devet delov. Splošno sodišče naj bi, prvič, z zavrnitvijo drugega tožbenega razloga napačno uporabilo pravo, ker naj ne bi preučilo, ali je bil člen 3(2) temeljne uredbe kršen, drugič, naj bi napačno uporabilo pravo pri presoji uporabe člena 3(2) te uredbe, tretjič, naj bi napačno uporabilo pravo pri presoji uporabe člena 18(3) navedene uredbe, četrtič, naj bi napačno uporabilo pravo, ker ni preučilo vseh meril iz člena 18(3) te uredbe, petič, naj bi kršilo pravico do izjave, šestič, naj bi prekoračilo meje svoje pristojnosti za nadzor, sedmič, naj ne

bi zadostno obrazložilo svoje odločitve in naj bi storilo napako pri presoji, osmič, naj ne bi obravnavalo dodatnega tožbenega razloga, ki sta ga navedli družbi Niko Tube in NTRP, in devetič, naj bi napačno uporabilo pravo pri preveritvi pogojev za uporabo člena 19(3) temeljne uredbe.

- 119 V devetem delu drugega razloga iz nasprotne pritožbe družbi Niko Tube in NTRP zatrjujeta, da je Splošno sodišče s tem, da je zavrnilo tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev člena 19(3) temeljne uredbe, napačno uporabilo pravo.

Trditve strank

- 120 Družbi Niko Tube in NTRP v prvem delu drugega razloga iz nasprotne pritožbe trdita, da Splošno sodišče ni preučilo njunega tožbenega razloga, v katerem trdita, da sta instituciji kršili člen 3(2) temeljne uredbe. Po njunih navedbah je bila določitev škode v smislu te določbe v obravnavanem primeru – ob upoštevanju nesodelovanja nekaj družb za proizvodnjo in distribucijo, ki zato niso bile vključene v vzorec zadevnega industrijskega sektorja Unije, na podlagi katerega sta instituciji ocenili premoženjsko škodo – opravljena z nepopolnimi dokazi. Iz tega naj bi izhajalo, da bi morala pravilna uporaba člena 3(2) temeljne uredbe Splošno sodišče pripeljati do ugotovitve, da premoženjske škode v teh okoliščinah glede na neobstoje pozitivnih dokazov ni bilo mogoče zakonito določiti v smislu te določbe. V zvezi s tem naj bi Splošno sodišče s tem, da se je omejilo na preučitev skladnosti predloženih podatkov s členom 18(3) temeljne uredbe, zato da bi ugotovilo, ali so bili ti podatki pomembni za oceno škode, kršilo člen 3(2) te uredbe. Splošno sodišče bi moralo odločiti, da sta instituciji s tem, da sta premoženjsko škodo določili na podlagi podatkov, ki niso zajemali pomembnega dela industrije Unije, storili očitno napako pri presoji, saj če bi Splošno sodišče uporabilo ustrezno merilo, bi ugotovilo, da je delež družb zadevnega industrijskega sektorja Unije, ki niso sodelovale, znašal 12 % vse prodaje navedenega sektorja.
- 121 V drugem delu tega razloga iz nasprotne pritožbe je navedeno, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ko je ugotovilo, da družba proizvajalka, povezana s proizvajalci pritožniki, načeloma ni dolžna sodelovati pri preiskavi in da pregled cen, uporabljanih med pritožnikom in njegovim povezanim trgovcem, zadostuje za ugotovitev, ali je rezultat navedenega trgovca pomemben za določitev premoženjske škode, in torej, ali mora ta predložiti ločen odgovor na vprašalnik. Po mnenju družb Niko Tube in NTRP bi v skladu z analizo Splošnega sodišča proizvajalec Unije lahko preprosto izbral, katere družbe iz njegove skupine ne bi podprle pritožbe in jim ne bi bilo treba predložiti podatkov. V tem kontekstu naj bi Splošno sodišče pri presoji člena 3(2) temeljne uredbe napačno uporabilo pravo.
- 122 V tretjem delu navedenega razloga iz nasprotne pritožbe družbi Niko Tube in NTRP trdita, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo pri nadzoru zakonitosti uporabe člena 18(3) temeljne uredbe s strani Sveta in Komisije. Po mnenju družb Niko Tube in NTRP je treba za oceno, ali pomanjkljivosti v informacijah v smislu te določbe niso takšne, „da bi povzročile pretirane težave pri doseganju razumno točnih ugotovitev“, po eni strani preučiti učinek nesodelovanja povezanih družb „glede na proizvodnjo in prodajo zadevnih proizvajalcev Skupnosti iz vzorca“, po drugi strani pa „globalni obseg nesodelovanja glede na celotno proizvodnjo in prodajo industrije Skupnosti“. V tem primeru naj bi Splošno sodišče napačno preučilo samo upoštevnost zaključkov v zvezi s premoženjsko škodo, pri čemer se je oprlo zgolj na obseg nesodelovanja posameznih povezanih družb v povezavi s celotno prodajo in proizvodnjo industrije Unije.
- 123 Družbi Niko Tube in NTRP v četrtem delu tega razloga iz nasprotne pritožbe v bistvu zatrjujeta, da Splošno sodišče ni ustrezno preverilo, ali bi se člen 18(3) temeljne uredbe moral uporabiti, saj naj ne bi za vsako družbo preučilo vsakega od štirih meril, navedenih v tem členu. Poleg tega naj bi se Splošno sodišče, ko je preverilo, ali so bile te štiri zahteve v obravnavanem primeru izpolnjene, osredotočilo le na dve merili, ki omogočata ugotovitev škode, in sicer na podatke o prodaji in deloma na podatke o proizvodnji. Vendar naj bi določbe v zvezi s škodo predvidevale petnajst pokazateljev

škode, ki bi jih bilo treba za analizo škode vse upoštevati. V teh okoliščinah naj bi bili zaključki Splošnega sodišča glede sodelovanja proizvajalcev iz vzorca in torej glede določitve škode v sporni uredbi, kakršni so izraženi v točkah od 97 do 108 in 112 izpodbijane sodbe, napačni.

- 124 V petem delu drugega razloga iz nasprotne pritožbe se zatrjuje, da je Splošno sodišče kršilo pravico družb Niko Tube in NTRP do obrambe, ker je po eni strani sodbo oprlo na dejstva in pojasnila, ki jima v upravnem postopku niso bila sporočena in o katerih nista imela možnosti predstaviti stališč, in ker je po drugi strani nekatera dejstva, o katerih ni bilo mogoče sklepati iz dokazov v spisih, ki so mu bili predloženi v presojo, razglasilo za dokazana.
- 125 V skladu s šestim delom tega razloga iz nasprotne pritožbe naj bi Splošno sodišče prekoračilo meje svoje pristojnosti za nadzor. V obravnavanem primeru naj bi Splošno sodišče institucijama napačno dopustilo, da predstavitelji dodatne in nove izjave o dejstvih ter pojasnila, nato pa naj bi opravilo ponoven nadzor na novo oblikovanega spisa.
- 126 Družbi Niko Tube in NTRP v sedmem delu drugega razloga iz nasprotne pritožbe navajata, da Splošno sodišče ni zadostno obrazložilo svoje odločitve, ker ni ustrezno utemeljilo, zakaj je nekatere številčne podatke upoštevalo bolj kot druge, zlasti tiste, ki sta jih predložili družbi Niko Tube in NTRP.
- 127 V osmem delu tega razloga iz nasprotne pritožbe se zatrjuje, da Splošno sodišče ni odgovorilo na tožbeni razlog družb Niko Tube in NTRP, v skladu s katerim pojasnila in trditve Sveta iz odgovora na tožbo v zvezi z drugim tožbenim razlogom niso bila podprta s spisom o preiskavi, tako da sta ti instituciji kršili njuno pravico do obrambe.
- 128 Glede na deveti del navedenega razloga iz nasprotne pritožbe naj bi Splošno sodišče napačno uporabilo pravo pri nadzoru zakonitosti uporabe člena 19(3) temeljne uredbe. Splošno sodišče naj bi namreč v točkah 101, 107 in 108 izpodbijane sodbe napačno sklenilo, da Svet kljub temu, da družbe Productos Tubulares, Tenaris West Afrika in VMOG Združeno kraljestvo niso odgovorile na vprašalnik, ki jim ga je poslal, ni storil očitne napake pri presoji. Poleg tega naj Splošno sodišče ne bi preučilo, ali so nezaupni povzetki zaupnih podatkov, ki so jih predložile družbe VMOG Nemčija, Acecsa in Almesa ter različne družbe Dalmine, družbama Niko Tube in NTRP med upravnim postopkom omogočili „zadostno poznavanje bistvene vsebine“ zadevnih podatkov. Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo pravo, ker naj ne bi spoštovalo jasnega in nedvoumnega besedila člena 19(3) temeljne uredbe in naj ne bi preučilo, ali bi se lahko podatki o proizvodnji in o prodajah posameznih proizvajalcev, ki niso sodelovali, ki sta jih Svet in Komisija nezakonito odstranila iz nezaupnega spisa, preverili pri drugih ustreznih virih. Če bi Splošno sodišče to storilo, bi dejansko ugotovilo, da ni nobenega ustreznega vira, poznanega družbama Niko Tube in NTRP, in da se zato ni primerno opreti na te nezaupne in napačno zbrane podatke, saj to pomeni neposredno in neutemeljeno kršenje pravice teh družb do obrambe. Poleg tega bi se moralo vprašanje, ali bi lahko primerno razkritje informacij pripeljalo do drugačnega izida upravnega postopka, presojati z vidika stranke, katere pravica do obrambe je bila kršena, saj bi ta stranka, če bi ji bile zadevne informacije sporočene, kot bi ji morale biti, lahko predložila stališča glede njihove resničnosti ali upoštevnosti.
- 129 Po mnenju Sveta družbi Niko Tube in NTRP v prvem delu drugega razloga iz nasprotne pritožbe navajata, da Splošno sodišče ni preučilo njunih trditev, ki temeljijo na kršitvi člena 3(2) temeljne uredbe. Po trditvah Sveta je Splošno sodišče, potem ko je ugotovilo, da sta instituciji spoštovali člen 18(3) navedene uredbe, nadaljevalo analizo s preučevanjem, ali je – celostno gledano – na izračun stopnje škode vplivalo dejstvo, da niso bili predloženi odgovori na vprašalnik, ki sta ga instituciji naslovili na različne družbe iz tega industrijskega sektorja Unije, in ugotovilo, da ne. Zato naj družbi Niko Tube in NTRP ne bi mogli zatrjevati, da je Splošno sodišče omejilo nadzor na preučitev, ali sta instituciji spoštovali člen 18(3) temeljne uredbe, in da ni upoštevalo vpliva manjkajočih odgovorov na vprašalnik na določitev škode.

- 130 Svet poleg tega trdi, da sta instituciji zaslišali vse proizvajalce Unije. Vendar če nekatere povezane družbe niso poslale odgovora na vprašalnik, naj to ne bi vplivalo ne na podatke v zvezi z vsakim proizvajalcem Unije ne na podatke v zvezi z industrijo Unije kot celoto.
- 131 Po mnenju Sveta argument družb Niko Tube in NTRP, da določitev premoženjske škode ni bila podprta z nobenim pozitivnim dokazom in da je bila dejanska ugotovitev Splošnega sodišča zaradi manjkajočih informacij v zvezi s prodajo, ki je predstavljala 10 % celotne prodaje industrije Unije, napačna, ni dopusten. Svet meni, da družbi Niko Tube in NTRP nista dokazali, da je Splošno sodišče očitno izkrivilo dokaze, s katerimi je razpolagalo, ker ti stranki ne navajata natančno ne domnevno izkrivljenih dokazov ne napake pri presoji, ki naj bi pripeljala do tega izkrivljenja.
- 132 Svet v zvezi z drugim delom drugega razloga iz nasprotne pritožbe družb Niko Tube in NTRP pojasnjuje, da je Splošno sodišče razsodilo, da če družba ni podprla pritožbe, „se podatki o njej zato načeloma ne bi smeli upoštevati pri analizi stanja industrije Unije, razen če bi bila zaradi te opustitve analiza izkrivljena“. Tako sta po mnenju Sveta družbi Niko Tube in NTRP napačno trdili, da bi v skladu z analizo Splošnega sodišča proizvajalec Unije lahko preprosto izbral, katere družbe iz njegove skupine „ne podpirajo pritožbe in jim ni treba predložiti podatkov“.
- 133 Na tretji del drugega razloga iz nasprotne pritožbe Svet odgovarja, da ta člen podeljuje institucijama Unije široko diskrecijsko pravico in od njiju ne zahteva, da v vsakem primeru navedeta „učinek“ ali „obseg“ nesodelovanja „glede“ na prodajo in proizvodnjo zadevnega proizvajalca iz vzorca ali tega celotnega industrijskega sektorja Unije.
- 134 Pri četrtem delu drugega razloga iz nasprotne pritožbe Svet opozarja, da odstavek 3 člena 18 temeljne uredbe ni mogoče brati ločeno, temveč ga je treba brati v povezavi z odstavkom 1 tega člena, ki določa, pod katerimi pogoji je institucijam dovoljeno zanemariti neke podatke. Ob upoštevanju ugotovitve Splošnega sodišča, da so se manjkajoči podatki nanašali na največ 10 % celotne prodaje industrije Unije in da je stopnja protidampinške dajatve temeljila na stopnji dampinga, ki je bila precej nižja od stopnje škode, Svet navaja, da je Splošno sodišče pravilno ugotovilo, da ta institucija z ugotovitvijo, da zaradi manjkajočih podatkov določitev škode ni bila izkrivljena, ni storila nobene očitne napake pri presoji in da ni kršila člena 3(2), (3) in od (5) do (7) temeljne uredbe.
- 135 Svet v odgovoru na peti del drugega razloga iz nasprotne pritožbe zatrjuje, da te trditve slonijo na tem, da sta družbi Niko Tube in NTRP napačno razumeli razmerje med upravno preiskavo in sodnim nadzorom. Poleg tega naj bi vsa dejstva in pojasnila, navedena v točki 158 nasprotne pritožbe, temeljila na dokazih, zbranih v upravni preiskavi. Nazadnje, Splošno sodišče je trditev o domnevnih pomanjkljivih informacijah v preiskavi že preučilo in zavrnilo, družbi Niko Tube in NTRP pa naj ne bi uveljavljali napačne uporabe prava glede teh ugotovitev. Ti družbi naj bi namreč v resnici izpodbijali sklepanje Splošnega sodišča o dejstvih, kar pomeni, da bi morali dokazati, da je Splošno sodišče izkrivilo dokaze, s katerimi je razpolagalo, in zato natančno opisati domnevno izkrivljene dokaze. Trditve iz točke 189 nasprotne pritožbe naj ne bi bile podprte z nobenim dokazom in bi zato morale biti nedopustne.
- 136 Po mnenju Sveta šesti del, v skladu s katerim naj bi Splošno sodišče s tem, da je prestopilo meje sodnega nadzora, preseglo svojo pristojnost, ustreza drugemu delu prvega razloga iz nasprotne pritožbe in prav tako ni dopusten.
- 137 Svet zatrjuje nedopustnost sedmega dela drugega razloga iz nasprotne pritožbe družb Niko Tube in NTRP, v katerem ti trdita, da Splošno sodišče ni zadostno obrazložilo svoje sodbe in da je storilo napako pri presoji, saj naj po eni strani obrazložitev, navedena pri tem sedmem delu, ne bi bila podana tako podrobno, kot se zahteva pri pritožbi, po drugi strani pa naj bi morali družbi Niko Tube in NTRP, ker izpodbijata ugotovitve Splošnega sodišča o dejstvih, dokazati, da je to sodišče izkrivilo

dokaze, s katerimi je razpolagalo, in tako natančno opredeliti tiste dokaze, ki so bili domnevno izkrivljeni. Poleg tega naj Splošnemu sodišču ne bi bilo treba odgovoriti na vsako od trditev, ki jih navajajo stranke v postopku, še zlasti če je trditev implicitno zavrnilo v svojih zaključkih.

- 138 Svet v zvezi z očitkom, ki sta ga družbi Niko Tube in NTRP navedli v osmem delu svojega drugega razloga iz nasprotne pritožbe in v skladu s katerim naj Splošno sodišče ne bi odločalo o dodatnem tožbenem razlogu, ki sta ga navedli, odgovarja, da čeprav tak tožbeni razlog ni bil naveden, je Splošno sodišče kljub temu preučilo, ali je bila v zvezi s tem kršena pravica družb Niko Tube in NTRP do obrambe, in je pravilno odločilo, da ni bila.
- 139 Svet nazadnje navaja, da so trditve družb Niko Tube in NTRP iz devetega dela njenega razloga iz nasprotne pritožbe, namreč, da je Splošno sodišče pri nadzoru zakonitosti uporabe člena 19(3) temeljne uredbe napačno uporabilo pravo, delno nedopustne in vsekakor neutemeljene. Svet poudarja, da zaključki iz točk 101, 107 in 108 izpodbijane sodbe niso napačni, in natančneje, da ne temeljijo na prepozni obrazložitvi in prepoznih dokazih. Trditev, da Splošno sodišče ni preučilo, ali so bili nezaupni povzetki odgovorov več družb na vprašalnik zadostni, naj bi bila nov razlog in zato nedopustna.
- 140 Po mnenju Sveta trditev, da je Splošno sodišče kršilo člen 19(3) temeljne uredbe, ni dopustna, saj družbi Niko Tube in NTRP ne opredelujeta jasno delov izpodbijane sodbe, ki jim ugovarjata. Vsekakor je pravno napačen obseg člena 19(3) te uredbe, kakor ga razlagata ti stranki. Izraz „se lahko zanemarijo“ naj bi jasno pomenil, da institucije niso dolžne zanemariti informacij, za katere ni bila posredovana nobena zaupna informacija, ali informacij, za katere se zahteva za zaupno obravnavanje ni štela za utemeljeno. Nasprotno, institucije naj bi imele v zvezi s tem široko diskrecijsko pravico. Stranka naj ne bi mogla zahtevati odprave protidampinškega ukrepa zgolj zato, ker je Komisija upoštevala zaupne informacije, razen če bi dokazala, da je to upoštevanje povzročilo kršitev njene pravice do obrambe.
- 141 Zadnja trditev, po kateri naj bi Splošno sodišče pri tem delu napačno uporabilo merilo, glede na katero je dolžno presoditi, ali bi lahko razkritje informacij pripeljalo do drugačnega izida, po mnenju Sveta ni utemeljena. Svet meni, da lahko postopkovna nepravilnost povzroči odpravo ukrepa le, če obstaja možnost, da bi bil izid postopka drugačen, če te nepravilnosti ne bi bilo, torej če bi bila zaradi te nepravilnosti dejansko kršena pravica zadevne osebe do obrambe. V zvezi s tem naj zato ne bi zadostovalo, da družbi Niko Tube in NTRP v obravnavanem primeru abstraktno in splošno izjavita, da bi lahko predložili nove argumente, če bi te povzetke prejeli med upravno preiskavo.
- 142 Komisija podpira stališče Sveta. V okviru prvega dela drugega razloga iz nasprotne pritožbe, ki sta ga družbi Niko Tube in NTRP navedli v zvezi z domnevno zavrnitvijo preučitve kršitve člena 3(2) temeljne uredbe, Komisija zlasti navaja, da Splošno sodišče svojega nadzora ni omejilo na skladnost sporne uredbe s členom 18(3) temeljne uredbe. Po mnenju Komisije je Splošno sodišče upoštevalo učinek tega, da povezane družbe niso odgovorile na vprašalnik, na določitev škode. Dalje, čeprav družbi Niko Tube in NTRP namigujeta, da je to, da nekatere povezane družbe niso odgovorile na vprašalnik, povzročilo izpad „velikega deleža“ tega industrijskega sektorja Unije iz preučitve škode, ta okoliščina po mnenju Komisije ni vplivala ne na podatke v zvezi s posameznimi proizvajalci ne na tiste v zvezi s tem celotnim industrijskim sektorjem Unije. Poleg tega trditev, da Splošno sodišče ni uporabilo pravega merila, saj ni upoštevalo, da so manjkali podatki v zvezi z 12 % prodaje industrije Unije, po mnenju Komisije ni dopustna. Družbi Niko Tube in NTRP naj ne bi izkazali, da je Splošno sodišče očitno izkrivilo predložene dokaze, niti naj ne bi izkazali predvsem napake pri presoji, ki naj bi pripeljala do tega domnevnega izkrivljenja. Poleg tega naj razlikovanje med „industrijo Skupnosti“ in „proizvajalci Skupnosti pritožniki“ ne bi bilo utemeljeno, ker naj bi se izraz „industrija Skupnosti“ nanašal na industrijo Skupnosti, kot je opredeljena v točki 140 sporne uredbe, to je na proizvajalce Skupnosti pritožnike.

- 143 Komisija opozarja, da družbi Niko Tube in NTRP v tretjem delu drugega razloga iz nasprotne pritožbe navajata, da je za presojo, ali manjkajoče informacije ne povzročajo „pretiranih težav pri doseganju razumno točnih ugotovitev“ v smislu člena 18(3) temeljne uredbe, treba preučiti dvoje, in sicer učinek nesodelovanja povezanih družb „glede na proizvodnjo in prodajo povezanega proizvajalca Skupnosti iz vzorca“ ter „globalni obseg nesodelovanja glede na celotno proizvodnjo in prodajo industrije Skupnosti“. Po mnenju Komisije podeljuje člen 18(3) te uredbe institucijam široko diskrecijsko pravico pri presoji vprašanja, ali jim nepopolne informacije kljub temu omogočajo doseči razumno točno ugotovitev. Družbi Niko Tube in NTRP ne pojasnjujeta, zakaj bi morale Splošno sodišče v obravnavanem primeru presojati manjkajoče informacije glede na celotno proizvodnjo in prodajo tega industrijskega sektorja Unije. Njun edini argument v zvezi z razlogom za to, da bi bilo treba manjkajoče podatke primerjati z obsegom prodaje in proizvodnje povezanega proizvajalca, naj bi bil ta, da je Splošno sodišče opravilo tako primerjavo samo za družbo Acecsa. To pa po mnenju Komisije ne pomeni, da je Splošno sodišče s tem, da ni opravilo enake analize za druge družbe, napačno uporabilo pravo.
- 144 Komisija meni, da četrti del drugega razloga iz nasprotne pritožbe, ki se nanaša na domnevno zavrnitev preučitve vseh meril, navedenih v členu 18(3) temeljne uredbe, ni utemeljen. Družbi Niko Tube in NTRP naj ne bi predložili dokaza, da člen 18(3) te uredbe institucijam nalaga, da morajo zavrniti nepopolne informacije, če družba ni ravnala po svojih najboljših močeh. V zvezi z učinkom manjkajočih informacij na določitev škode naj družbama Niko Tube in NTRP ne bi uspelo izkazati, da so manjkajoče informacije vplivale na preostale upoštevne dejavnike škode tako, da bi bila določitev škode, ki sta jo opravili instituciji, vprašljiva. Komisija zlasti opozarja, da so bili podatki v zvezi z družbo VMOG Nemčija v odgovoru družbe V & M Nemčija na vprašalnik.

Presoja Sodišča

- 145 Drugi razlog iz nasprotne pritožbe se nanaša na obrazložitev izpodbijane sodbe v zvezi s posledicami tega, da družbe, ki so povezane s proizvajalci Unije, niso odgovorile na vprašalnik Komisije. Razdeljen je na devet delov. Osem se jih nanaša na točke od 88 do 112 izpodbijane sodbe, kar pomeni na obrazložitev te sodbe pod naslovom „Kršitev člena 3(2), (3), (5), (6) in (7) temeljne uredbe“. Deveti del se nanaša na preučitev kršitve člena 19(3) temeljne uredbe, ki jo je Splošno sodišče opravilo v točkah od 130 do 135 izpodbijane sodbe.
- 146 Skupaj je treba preučiti osem delov drugega razloga iz nasprotne pritožbe, ki se nanašajo na napačno uporabo prava pri preučitvi tožbenega razloga družb Niko Tube in NTRP, ki se nanaša na kršitev člena 3(2), (3) in od (5) do (7) temeljne uredbe in na določitev premoženjske škode.
- 147 Spomniti je treba, da je bila v obravnavani zadevi stopnja protidampinške dajatve, naložena družbama Niko Tube in NTRP, določena glede na njuno stopnjo dampinga, torej 25,7 %, in ne glede na 57-odstotno stopnjo škode, ker člen 9(4) temeljne uredbe določa pravilo nižje dajatve in ker je bila navedena stopnja škode višja od stopnje dampinga. Splošno sodišče je v točki 111 izpodbijane sodbe navedlo, da tudi če bi stopnja škode temeljila na transfernih cenah, ki so jih proizvajalci Unije zaračunavali družbama VMOG Združeno kraljestvo in Productos Tubulares ter družbam, povezanim z družbo Dalmine, bi prodaja tem družbam pomenila največ 10 % celotne prodaje tega industrijskega sektorja Unije. Po mnenju Splošnega sodišča bi torej morale biti cene, ki so jih zaračunavale te povezane družbe, popolnoma nesorazmerne glede na cene druge prodaje, ki se je upoštevala pri izračunu stopnje škode, da bi bila stopnja škode na nižji ravni od stopnje dampinga. Zato je Splošno sodišče v točki 112 izpodbijane sodbe ugotovilo, da Svet s tem, da je menil, da zaradi nepredložitve odgovorov teh družb, povezanih s proizvajalci Unije, na vprašalnik nista izkrivljena niti določitev škode niti izračun stopnje škode, ni storil nobene očitne napake pri presoji in da ta institucija ni kršila člena 3(2), (3) in od (5) do (7) temeljne uredbe.

- 148 V prvem delu tega razloga iz nasprotne pritožbe družbi Niko Tube in NTRP v bistvu zatrjujeta, da Splošno sodišče ni pravilno preučilo tožbenega razloga na prvi stopnji, ki se je nanašal na kršitev člena 3(2) temeljne uredbe, ker naj bi navedeno kršitev podredilo spoštovanju člena 18(3) te uredbe. Poleg tega naj bi člen 3(2) navedene uredbe zahteval, da določitev škode temelji na pozitivnih dokazih. Vendar bi po mnenju družb Niko Tube in NTRP Splošno sodišče, če bi uporabilo ustrezno merilo in če bi obseg manjkajočih podatkov preučilo glede na nesodelovanje dela industrije Unije v tem primeru, ugotovilo, da določitev premoženjske škode ni temeljila na pozitivnih dokazih. Po mnenju teh družb je glede na druge pokazatelje mogoče oceniti, da je bila splošna raven nesodelovanja bližje 20 %.
- 149 Iz točke 89 izpodbijane sodbe izhaja, da je Splošno sodišče v odgovor na trditve, ki sta jih v zvezi s tem na prvi stopnji navedli družbi Niko Tube in NTRP, preučilo vprašanje, ali dejstvo, da družbe, povezane s proizvajalci Skupnosti iz vzorca, niso predložile odgovorov na vprašalnik, pomeni nesodelovanje teh proizvajalcev, zaradi katerega je bila v nasprotju s členom 3(2), (3) in od (5) do (7) temeljne uredbe izkrivljena analiza škode.
- 150 Splošno sodišče je v točki 90 izpodbijane sodbe utemeljeno ugotovilo, da iz člena 18(3) temeljne uredbe izhaja, da informacij, ki so predložene v drugi obliki ali drugem dokumentu kakor odgovor na vprašalnik Komisije, ni treba zanemariti, kadar so izpolnjeni pogoji, določeni v tem členu. Splošno sodišče je torej v točki 91 izpodbijane sodbe ugotovilo, da stranki, kadar ni odgovorila na vprašalnik, vendar je zagotovila informacije v drugem dokumentu, ni mogoče očitati nesodelovanja, prvič, če zaradi morebitnih pomanjkljivosti ni pretirano oteženo doseganje razumno točnih ugotovitev, drugič, če so informacije pravočasno predložene, tretjič, če so preverljive, in četrtič, če je zainteresirana stranka delovala po svojih najboljših močeh.
- 151 Glede na te ugotovitve je Splošno sodišče v točki 92 izpodbijane sodbe pravilno ugotovilo, da se proizvajalec Unije iz vzorca ne obravnava kot nesodelujoč, če pomanjkljivosti v predložitvi podatkov, ki so posledica tega, da z njim povezana družba ni odgovorila na vprašalnik Komisije, ne vplivajo znatno na potek preiskave.
- 152 Iz tega je mogoče sklepati, da Splošno sodišče ni kršilo člena 3(2) temeljne uredbe, kot očitata družbi Niko Tube in NTRP v prvem delu tega razloga iz nasprotne pritožbe, zlasti ne s tem, da je na podlagi člena 18(3) temeljne uredbe ugotovilo, da podatkov, ki se nanašajo na takega proizvajalca, ni mogoče samodejno izključiti iz tistih, ki so se upoštevali za izračun škode, nastale industriji Unije. Zato je treba prvi del tega razloga iz nasprotne pritožbe zavrniti.
- 153 Pred obravnavo preostalih delov tega razloga iz nasprotne pritožbe je treba poudariti, da je Splošno sodišče v točki 111 izpodbijane sodbe v zvezi s stopnjo škode ugotovilo, da „se v skladu s členom 9(4) temeljne uredbe, ki določa pravilo nižje dajatve, stopnja škode uporablja za določanje stopnje protidampinške dajatve, le kadar je stopnja dampinga višja od nje. V tem primeru je stopnja protidampinške dajatve, naložena [družbama Niko Tube in NTRP], temeljila na stopnji dampinga [teh družb], torej na 25,7 %, ne pa na 57-odstotni stopnji škode“.
- 154 Splošno sodišče je dalje poudarilo, da „če bi stopnja škode temeljila na transfernih cenah, ki so jih proizvajalci Skupnosti zaračunavali družbama VMOG Združeno kraljestvo in Productos Tubulares ter družbam, povezanim z družbo Dalmine, bi prodaja tem družbam pomenila največ 10 % celotne prodaje industriji Skupnosti. Cene, ki so jih zaračunavale te povezane družbe, bi torej morale biti, kot poudarja Svet, popolnoma nesorazmerne glede na cene druge prodaje, ki se je upoštevala pri izračunu stopnje škode, da bi bila stopnja škode na nižji ravni od stopnje dampinga“.
- 155 Te ugotovitve Splošnega sodišča so utemeljene, poleg tega pa se družbi Niko Tube in NTRP, kot je poudaril generalni pravobranilec v točki 256 sklepnih predlogov, ne sklicujeta na nobeno napačno uporabo prava pri obrazložitvi, ki jo je podalo Splošno sodišče v točki 111 izpodbijane sodbe.

- 156 Kakor je generalni pravobranilec tudi poudaril v točki 254 sklepnih predlogov, pa bi lahko bili drugi očitki glede presoje Splošnega sodišča v zvezi z določitvijo škode upoštevni le, če bi bila ta analiza Splošnega sodišča nezakonita. V zvezi s tem je treba dodati, da je Splošno sodišče v točki 102 izpodbijane sodbe prav tako ugotovilo, da nakup zadevnega proizvoda, ki ga je opravila družba Acecsa, ni predstavljal več kot 1 % celotne prodaje proizvajalcev Skupnosti, v točkah 98 in 103 te sodbe pa, da sta bila obseg prodaje in proizvodnje družbe VMOG Nemčija in obseg prodaje družbe Almesa že upoštevana pri podatkih, ki sta jih predložili družbi V & M Nemčija in Tubos Reunidos SA.
- 157 Tako se drugi, tretji, četrti, peti in šesti del tega razloga iz nasprotne pritožbe nanašajo na to, da je Splošno sodišče zavrnilo tožbene razloge, ki sta jih družbi Niko Tube in NTRP navedli na prvi stopnji in ki so se nanašali izključno na obdelavo podatkov v zvezi s povezanimi družbami, na katere se Splošno sodišče izrecno sklicuje v točki 111 izpodbijane sodbe, ali v zvezi z eno od treh povezanih družb, omenjenih v prejšnji točki te sodbe. Vendar so prav te družbe, povezane vsaka z drugim evropskim proizvajalcem, v točkah 93 in 94 izpodbijane sodbe navedene kot družbe, ki niso predložile odgovora na vprašalnik Komisije, vsaj ne pravočasno.
- 158 Zato je treba ugotoviti, da tudi če bi bilo treba razloge, ki sta jih družbi Niko Tube in NTRP navedli v okviru drugega, tretjega, četrtega in petega dela tega razloga iz nasprotne pritožbe, razglasiti za utemeljene, bi ta odločitev pomenila, da je izrek izpodbijane sodbe nezakonit, in tako povzročila razveljavitev navedene sodbe, le če bi izpodbila razloge Splošnega sodišča, ki jih je navedlo v točkah 98, 102, 103 in 111 navedene sodbe v zvezi s postranskostjo transakcij, ki se nanašajo na zadevni proizvod in ki so jih opravile matične družbe zadevnih povezanih družb – ali vključenostjo teh transakcij v podatke, ki so jih te matične družbe predložile Komisiji – in glede katerih ni niti sporno niti se ne izpodbija, da niso imele odločilnega vpliva na izračun protidampinške dajatve. Torej drugi razlog iz nasprotne pritožbe, če se predpostavi, da je utemeljen vsaj v enem od delov od drugega do šestega, nikakor ne more pripeljati do razveljavitve izpodbijane sodbe, tako da je ta razlog iz nasprotne pritožbe brezpredmeten. Zato ga je treba v vseh delih od drugega do šestega zavrniti.
- 159 V sedmem delu tega razloga iz nasprotne pritožbe družbi Niko Tube in NTRP Splošnemu sodišču očitata, da ni podalo obrazložitve in da je s tem, da je nekatere dokaze upoštevalo, drugih pa ne, ne da bi svojo izbiro obrazložilo, storilo napako pri presoji. Splošno sodišče naj bi prav tako izkrivilo dokaze, ki sta jih družbi Niko Tube in NTRP predložili v podporo svojemu stališču.
- 160 V zvezi s tem je treba spomniti, da Sodišče pri odločanju o pritožbi ni pristojno, da presojo dokazov, ki jo je opravilo Splošno sodišče, nadomesti s svojo presojjo. V tem kontekstu Sodišče ni pristojno, da bi grajalo odločitve, ki jih je sprejelo Splošno sodišče pri tej preučitvi, zlasti kadar se je odločilo, da se bo oprlo na nekatere dokaze, ki so mu bili predloženi v presojo, druge pa zavrnilo, razen če bi ugotovilo, da je Splošno sodišče z neupoštevanjem njihove dokazne vrednosti te dokaze izkrivilo. Vendar ni tako, saj družbi Niko Tube in NTRP v tem delu obravnavanega razloga iz nasprotne pritožbe Splošnemu sodišču očitata le, da je med domnevno nasprotujočimi si dokazi sprejelo samovoljne odločitve, ne trdita pa, da bi zadevne ugotovitve nasprotovale dokazom, na katere je Splošno sodišče oprlo svojo odločitev.
- 161 V zvezi s trditvijo, ki se nanaša na neobstoj obrazložitve, Sodišče ni pristojno od Splošnega sodišča zahtevati, da obrazloži vsako svojo izbiro, kadar v podporo svoje odločitve upošteva neki dokaz bolj od drugega. Če bi odločilo drugače, bi to za Sodišče – spet – pomenilo, da bi presojo teh dokazov, ki jo je opravilo Splošno sodišče, nadomestilo s svojo, kar pa ni v njegovi pristojnosti. Iz zgoraj navedenega izhaja, da je treba sedmi del drugega razloga iz nasprotne pritožbe zavrniti.
- 162 Družbi Niko Tube in NTRP v osmem delu tega razloga iz nasprotne pritožbe navajata, da Splošno sodišče ni obravnavalo dodatnega razloga, ki sta ga navedli pred tem sodiščem in ki se nanaša na kršitev pravice do obrambe. Vendar je iz točk 55 in 56 replike družb Niko Tube in NTRP na prvi stopnji razvidno, da se je argument, uveljavljan pred Splošnim sodiščem, nanašal na uporabo člena 19(3) temeljne uredbe, in ne na kršitev pravice do obrambe.

- 163 Družbi Niko Tube in NTRP v devetem delu tega razloga iz nasprotne pritožbe navajata druge očitke, ki se nanašajo neposredno na zatrjevano kršitev člena 19(3) te uredbe, namreč, prvič, da se je Splošno sodišče oprlo na zaključke, ki so bili napačni, saj so temeljili na prepozni obrazložitvi in prepoznih dokazih, drugič, da ni preučilo, ali so bili nezaupni povzetki odgovorov več družb na vprašalnik zadostni, in tretjič, da je napačno razlagalo navedeni člen 19(3), ker naj po eni strani Splošno sodišče ne bi upoštevalo obstoja namernega zadržanja nezaupnih informacij, po drugi strani pa naj bi družbi Niko Tube in NTRP v upravnem postopku lahko dosegli boljši izid, če bi prejeli zadevne zaupne informacije.
- 164 V skladu z odstavkom 1 člena 19 temeljne uredbe pristojni organi informacije, ki so po naravi zaupne ali ki jih stranke, udeležene v preiskavi, dostavijo na zaupni osnovi, obravnavajo kot take, če se predloži ustrezen razlog za to. Odstavek 2 te določbe med drugim določa, da se od zainteresiranih strank, ki dostavljajo zaupne informacije, zahteva, da dostavijo za te informacije povzetke, ki niso zaupni. V skladu z odstavkom 3 tega člena se, če se oceni, da zahteva po zaupnosti ni utemeljena, in če dobavitelj informacij noče dati informacij na razpolago ali odobriti njihovega razkritja v splošni obliki ali v obliki povzetka, lahko take informacije zanemarijo, razen če je mogoče na podlagi primernega vira dokazati, da so informacije pravilne.
- 165 V obravnavanem primeru je Splošno sodišče v točki 130 izpodbijane sodbe ugotovilo, da besedilo člena 19(3) temeljne uredbe Komisiji dopušča zgolj možnost, da zanemari zaupno informacijo, ki ni na voljo v obliki nobenega nezaupnega povzetka. Splošno sodišče je v točki 131 izpodbijane sodbe ugotovilo, da lahko stranke v takem postopku dejstvo, da je Komisija uporabila informacije, ki niso bile poslano kot nezaupen povzetek, navajajo kot razlog za odpravo protidampinškega ukrepa samo, če lahko dokažejo, da je bila uporaba teh informacij kršitev njihove pravice do obrambe.
- 166 Splošno sodišče je v točkah od 132 do 135 izpodbijane sodbe iz teh preudarkov sklepalo, da zato, ker so bile družbama Niko Tube in NTRP razkrite nezaupne različice odgovora družbe VMOG Združeno kraljestvo na vprašalnik, odgovora družbe Productos Tubulares na vprašalnik za predhodno vzorčenje in elektronskega sporočila z dne 24. maja 2006, izid upravnega postopka nikakor ni bil drugačen, saj te informacije niso vplivale na določitev škode.
- 167 Najprej je treba poudariti, da družbi Niko Tube in NTRP v delu, v katerem navajata nepravčasnost obrazložitve in dokazov, na katere se je Splošno sodišče oprlo v točki 135 izpodbijane sodbe s sklicevanjem na točke 101, 107 in 108 te sodbe, zgolj poudarjata, da sta ugotovitve iz navedenih točk izpodbijali v drugih delih svoje nasprotne pritožbe, ne da bi za namene te pritožbe navajali samostojen očitek.
- 168 Prvič, družbi Niko Tube in NTRP Splošnemu sodišču očitata, da na seznamu dokumentov, ki so naštet v točki 132 izpodbijane sodbe in za katere je Splošno sodišče ugotovilo, da so bili pripravljeni nezaupni povzetki, ni preverilo, ali jima je to omogočilo zadostno poznavanje bistvene vsebine zadevnega dokumenta ali dokumentov.
- 169 Kot je v odgovoru na nasprotno pritožbo trdila Komisija, pa te trditve ni mogoče povezati s tožbenim razlogom na prvi stopnji, ki se je nanašal le na nedopustnost navedenih dokumentov kot dokazov, ker so ti dokumenti vsebovali zaupne informacije, za katere nezaupen povzetek ni bil pripravljen. Splošnemu sodišču torej ni bilo treba nadzorovati vsebine vsakega od navedenih dokumentov, potem ko je ugotovilo, da so bili na podlagi člena 19(2) temeljne uredbe pripravljeni nezaupni povzetki. S to trditvijo v tej nasprotni pritožbi torej ni mogoče uspeti.
- 170 Drugič, družbi Niko Tube in NTRP v bistvu trdita, da Splošno sodišče ni preučilo pravega očitka, ki se nanaša na kršitev člena 19(3) temeljne uredbe, ampak se je omejilo na presojo, ali je to, da je Komisija uporabila zaupne podatke iz točke 133 izpodbijane sodbe, ne da bi bile na voljo nezaupne različice, pomenilo kršitev njune pravice do obrambe.

- 171 V zvezi s tem je treba poudariti, da člen 19(3) temeljne uredbe ureja odnose med zainteresirano stranko, ki predloži zaupno informacijo in ne želi odobriti njenega razkritja niti v obliki povzetka, ter institucijo, ki je pristojna za protidampinško preiskavo in ki lahko odloči, da se lahko taka informacija zanemari, razen če se iz ustreznih drugih virov prepričljivo dokaže, da je pravilna. Če pa je institucija, pristojna za preiskavo, odločila, da se lahko zadevna informacija uporabi, kar ji temeljna uredba omogoča, pa se v zvezi z drugimi zainteresiranimi strankami, ki sodelujejo v preiskavi, še vedno postavlja ravno vprašanje, ali je lahko s tako uporabo kršena njihova pravica do obrambe.
- 172 Kot je navedel generalni pravobranilec v točki 293 sklepnih predlogov, Splošno sodišče sicer ni formalno prekvalificiralo tožbenega razloga, ki sta ga navedli družbi Niko Tube in NTRP na prvi stopnji in ki se nanaša na kršitev člena 19(3) temeljne uredbe, kot da se dejansko nanaša na kršitev pravice do obrambe, vendar ti družbi Splošnemu sodišču ne moreta očitati, da tega ni storilo. Splošno sodišče je s tem, da je v točkah od 133 do 135 izpodbijane sodbe preverilo, ali je to, da je Komisija uporabila zaupne podatke iz točke 133 izpodbijane sodbe, ne da bi bile na voljo nezaupne različice, pomenilo kršitev pravice do obrambe, navedeni ničnostni razlog razlagalo tako, da mu je podelilo koristen pomen, kot je moralo storiti.
- 173 Tretjič, družbi Niko Tube in NTRP trdita, da Splošno sodišče ni moglo skleniti, kakor je po trditvah teh strank storilo v točki 135 izpodbijane sodbe, da zaradi razkritja nezaupnih različic odgovora družbe VMOG Združeno kraljestvo na vprašalnik, odgovora družbe Productos Tubulares na vprašalnik za predhodno vzorčenje in elektronskega sporočila družbe Dalmine z dne 24. maja 2006 v zvezi z družbo Tenaris West Africa tema družbama izid upravnega postopka ni bil drugačen.
- 174 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je Splošno sodišče po tem, ko je v točki 133 izpodbijane sodbe opredelilo zgoraj navedene dokumente, za katere niso bili pripravljeni nezaupni povzetki, v točki 134 te sodbe natančno navedlo, da bi lahko v skladu s sodno prakso kršitev pravice do vpogleda v spis povzročila razglasitev ničnosti sporne uredbe le, če bi zaradi razkritja listine obstajala možnost, čeprav omejena, drugačnega izida upravnega postopka, kadar bi se zadevno podjetje med tem postopkom lahko sklicevalo nanjo. Ta ugotovitev ne vsebuje napačne uporabe prava.
- 175 Splošno sodišče je na podlagi navedene preučitve v obravnavanem primeru v točki 135 izpodbijane sodbe ugotovilo, da „v tem primeru [družbi Niko Tube in NTRP] trdita, da naj bi te dokumente potrebovali za dokaz, da je bila zaradi dejstva, da družbe VMOG Združeno kraljestvo, [Productos Tubulares] in Tenaris West Africa niso odgovorile na vprašalnik, izkrivljena analiza škode. Vendar je bilo v točkah 101, 108 in 107 zgoraj ugotovljeno, da Svet s tem, da je menil, da nepredložitev ali neupoštevanje odgovorov družb Productos Tubulares, VMOG Združeno kraljestvo in Tenaris West Africa na vprašalnik ni vplivalo na določanje škode, ni storil nobene očitne napake pri presoji. Zaradi razkritja [družbama Niko Tube in NTRP] nezaupnih različic odgovora družbe VMOG Združeno kraljestvo na vprašalnik, odgovora družbe Productos Tubulares na vprašalnik za predhodno vzorčenje in elektronskega sporočila z dne 24. maja 2006 izid upravnega postopka ni bil drugačen“.
- 176 Čeprav ni sporno, da bi se lahko družbi Niko Tube in NTRP s spornimi dokumenti seznanili med postopkom pred Splošnim sodiščem, zoper to ugotovitev v svoji nasprotni pritožbi trdita le, da je zelo verjetno, da bi lahko navajali argumente in dokaze, na podlagi katerih bi bil lahko izid drugačen, če bi bile zadevne informacije pravočasno predložene, in da bi se lahko odločili, ali bosta izrazili svoje stališče v zvezi s tem, le če bi imeli te informacije na voljo. Te trditve ne zadostujejo za dokaz napačne uporabe prava pri obrazložitvi Splošnega sodišča. Prav tako ne vsebujejo niti najmanjšega dokaza, da je Splošno sodišče izkrivilo dokaze tako, da bi bil lahko zaradi posredovanja spornih dokumentov družbama Niko Tube in NTRP v upravnem postopku izid tega postopka drugačen, kot je bil.
- 177 Četrtrič, zavrni je treba argument, da je Splošno sodišče v točkah 132 in 135 izpodbijane sodbe kršilo pravico družb Niko Tube in NTRP do obrambe. Na eni strani so namreč v navedeni točki 132 le naštet zaupni dokumenti, za katere je bila pripravljena nezaupna različica, in tisti, za katere taka

različica ni bila pripravljena. Na drugi strani sta lahko družbi Niko Tube in NTRP, kot sta priznali v točkah 194 in 209 nasprotne pritožbe, med postopkom pred Splošnim sodiščem predstavili svoja stališča o dokumentih, navedenih v točki 135 izpodbijane sodbe.

- 178 Iz vseh navedenih razlogov je treba deveti del drugega razloga iz nasprotne pritožbe in zato ta razlog iz nasprotne pritožbe v celoti zavrniti.

Tretji razlog iz nasprotne pritožbe

Trditve strank

- 179 Družbi Niko Tube in NTRP v zvezi z delno zavrnitvijo četrtega tožbenega razloga, ki sta ga predložili v utemeljitev svoje tožbe, trdita, da je Splošno sodišče napačno odločilo, da je družba Sepco delovala kot zastopnik, ki dela na podlagi provizije. Dejstvo, da povezave v smislu deleža v kapitalu med družbama Sepco in Niko Tube na eni strani niso bile enake kot med družbama Sepco in NTRP na drugi strani, naj pravno ne bi pomenilo, da je družba Sepco v odnosu z družbo Niko Tube opravljala funkcijo zastopnika, ki dela na podlagi provizije. Po mnenju družb Niko Tube in NTRP zgolj obstoj odnosa nakup – prodaja med izvoznikom in povezano družbo za distribucijo ne zadošča, da bi se pribitek družbe za distribucijo obravnaval kot provizija v smislu člena 2(10)(i) temeljne uredbe. Upošteveno merilo naj bi bila podobnost funkcij družbe za distribucijo s funkcijami zastopnika. Vsekakor naj bi bile ugotovitve Splošnega sodišča glede družbe Niko Tube napačne, ker naj bi temeljile na dejstvih in argumentih, ki so bili predstavljeni po koncu upravnega postopka.
- 180 Svet in Komisija menita, da tretji razlog iz nasprotne pritožbe ni dopusten. Po mnenju teh institucij družbi nista predložili dokaza o njunem nadzoru nad domnevno družbo za distribucijo, kar je pogoj za sklepanje na obstoj enotnega gospodarskega subjekta. Zato naj bi Splošno sodišče pravilno zavrnilo četrti tožbeni razlog.

Presoja Sodišča

- 181 Družbi Niko Tube in NTRP v bistvu izpodbijata razloge, navedene v točkah od 187 do 189 izpodbijane sodbe, na podlagi katerih je Splošno sodišče v točki 190 te sodbe zavrnilo del četrtega tožbenega razloga, ki ga je navedla družba Niko Tube in ki se nanaša na obstoj očitne napake pri presoji pri uporabi člena 2(10)(i) temeljne uredbe.
- 182 Treba je spomniti, da je Splošno sodišče v točki 190 izpodbijane sodbe ugodilo temu delu četrtega tožbenega razloga v delu, v katerem je Svet prilagodil izvozno ceno, ki jo je uporabljala družba Sepco v transakcijah v zvezi s cevmi, ki jih izdeluje družba NTRP. Glede preostalega, to je v delu, ki se nanaša na prilagoditev izvozne cene, ki jo je uporabljala družba Sepco v transakcijah v zvezi s cevmi, ki jih izdeluje družba Niko Tube, je bil ta del zavrnjen.
- 183 V zvezi s tem je treba poudariti, da družbi Niko Tube in NTRP napačno razumeta izpodbijano sodbo, ko trdita, da je Splošno sodišče ugotovilo, da je lahko nadzor podan le, če sta imeli družbi Sepco in Niko Tube enake „končne upravičence“. Treba je namreč ugotoviti, da se je Splošno sodišče v točkah 188 in 189 izpodbijane sodbe omejilo na preverjanje, ali je bila družba Sepco, kot sta trdili družbi Niko Tube in NTRP, pod nadzorom družbe Niko Tube ali pa sta bili obe družbi pod skupnim nadzorom, in sicer tako, da je preučilo strukturo kapitala teh družb. Splošno sodišče ni ugotovilo, da je lahko nadzor obstajal le, če sta imeli zadevni družbi enake „končne upravičence“, torej je treba ta argument zavrniti.

- 184 Družbi Niko Tube in NTRP prav tako napačno razlagata točko 187 izpodbijane sodbe, ko zatrjujeta, da je Splošno sodišče ugotovilo, da že obstoj odnosa nakup – prodaja med izvoznikom in povezano družbo za distribucijo zadošča, da bi se pribitek družbe za distribucijo obravnaval kot provizija. V odlomku navedene točke izpodbijane sodbe je namreč navedeno, da takšna povezava ni upoštevana pri dokazovanju, da družba Sepco opravlja funkcije, podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizije. Poleg tega se navedeni odlomek ne nanaša na transakcije, ki jih je družba Sepco izvajala za družbo Niko Tube, ampak na transakcije, ki jih je ta družba izvajala za družbo NTRP.
- 185 Razlogi za zavrnitev trditev družb Niko Tube in NTRP v bistvu ne temeljijo na obstoju ali neobstoju odnosa nakup – prodaja med izvoznikom in povezano družbo, ampak na neobstoju dokazov, ki bi potrjevali nadzor družbe Niko Tube nad družbo Sepco ali skupni nadzor obeh družb. Družbi Niko Tube in NTRP nista v zvezi s tem nikoli natančno opredelili, katere dokaze v spisu naj bi Splošno sodišče izkrivilo ali naj jih ne bi upoštevalo ter zaradi katerih bi lahko bila neveljavna njegova presoja iz točk 188 in 189 izpodbijane sodbe, po kateri dejstvo, da sta imeli družbi Niko Tube in NTRP tri skupne delničarje, med katerimi je bila tudi matična družba NTRP, v bistvu ne dokazuje, da je družba Niko Tube nadzirala družbo Sepco ali da je obstajal skupni nadzor obeh družb, ampak le, da je med tema družbama obstajala posredna povezava.
- 186 Te analize ni mogoče izpodbijati zgolj na podlagi dejstva, da Splošno sodišče ni odgovorilo na trditev, da so bili predstavniki družbe Sepco navzoči ob preveritvenih obiskih v prostorih družbe Niko Tube med postopkom preiskave, kar je okoliščina, ki sama po sebi ničesar ne dokazuje.
- 187 Nazadnje, družbi Niko Tube in NTRP ne navajata, katere nove dokaze naj bi Splošno sodišče upoštevalo pri delni zavrnitvi njunega tožbenega razloga na prvi stopnji.
- 188 Glede na zgoraj navedeno je treba tretji razlog iz nasprotne pritožbe, ki se nanaša na napačno uporabo prava pri uporabi člena 2(10)(i) temeljne uredbe za transakcije, ki jih je družba Sepco izvedla v zvezi s cevmi, ki jih je izdelala družba Niko Tube, zavrniti.

Stroški

- 189 Člen 122, prvi odstavek, Poslovnika Sodišča določa, da če je pritožba utemeljena oziroma če ni utemeljena in če Sodišče samo dokončno odloči v sporu, odloči tudi o stroških. V skladu s členom 69(2) tega poslovnika, ki se na podlagi njegovega člena 118 uporablja za postopek s pritožbo, se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Vendar člen 69(3), prvi pododstavek, istega poslovnika določa, da če vsaka stranka uspe samo deloma ali če so okoliščine izjemne, lahko Sodišče odloči, da se stroški delijo ali da vsaka stranka nosi svoje stroške. Ker so vse stranke s svojimi predlogi uspele samo deloma, je treba odločiti, da vsaka od njih nosi svoje stroške, povezane s tem postopkom.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

- 1. Glavna pritožba Sveta Evropske unije se zavrne.**
- 2. Glavna pritožba Evropske komisije se zavrne.**
- 3. Nasprotna pritožba družb Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) in Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) se zavrne.**
- 4. Vsaka stranka nosi svoje stroške.**

Podpisi